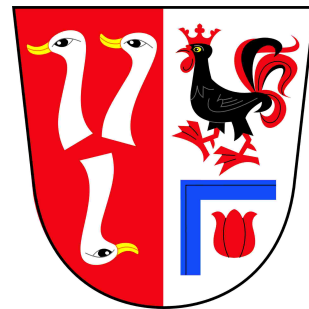

Lužanský občasník

Ročník 13

číslo 25

červenec 2017 – listopad 2017

Pro občany Lužan, Dlouhé Louky, Zeleného a Zelené Hory

ZDARMA

SLOVO STAROSTKY

Vážení spoluobčané,

dovolte mi se tentokrát v mém sloupku věnovat problémům, které se v poslední době objevily ohledně školy v Lužanech. Často slýchávám dotazy, jak je možné, že v prvním ročníku v září nenastoupí ani jeden prvňáček, když jich z mateřské školy odchází šest. Není to ale jen těchto šest dětí. V posledních letech zaznamenáváme častější přesuny dětí nejen z I. stupně ZŠ, ale dokonce i z MŠ.

Důvodů, které jsou alespoň mně známy, je několik. Například, že si rodiče vozí děti do místa svého zaměstnání – jeden z pochopitelných, ale dříve vůbec nevyužívaných důvodů. Provoz školy je od 6 hodin do 16 hodin na malou školu dostačující. Nemůžeme ji srovnávat s velkým městem, kde provoz školy bývá do 17 hodin, zde ve školce či v družině zůstává více dětí a provoz tudíž není ztrátový. Velice dobře fungující lužanskou družinu, kam chodí s radostí i děti ze 4. a 5. ročníku, nám může každý závidět, v Přesticích je možné navštěvovat družinu maximálně do 3. ročníku.

Dalším důvodem je dostupnost kroužků – ano, chápu, že všichni chceme mít děti všestranně nadané, ale proč je od mala vytrhávat z rodinného kamarádského prostředí malé školy? Děti navštěvují kroužky ve velkých městech a naopak u nás na vsi zaznamenáváme, že do tradičních kroužků se již děti nehlasí, mluvím tady především za kroužky hasičů, TJ Sokola, či florbalu. Všechny kroužky přežívají jen taktak, nebo díky přespolním dětem.

Dále se rodičům nelíbí, že se v Lužanech ve škole s dětmi toho moc nedělá. Pak dotyční asi nechtou pravidelné příspěvky školy o jejich činnosti, o tom, co všechno děti ve škole dělají, jak se zúčastňují soutěží, divadel, apod. A to nemluví jen o dětech školou povinných. Akce jsou každý půlrok vyvěšovány na webu školy a ve vývěsce. Pokud mi to pracovní povinnosti dovolí, zúčastňuji se všech akcí, které škola pořádá a musím říci, že vždy oceňuji práci, kterou si s dětmi pracovníci školy dají. Např. taková rozloučení s páťáky spojené s pasováním prvňáků jsou velice hezká, děti baví a tyhle rozlučky obřeží ve finále všichni.

A posledním důvodem, který se ke mně dostal, proč jsou děti umisťovány do jiné mateřské nebo základní školy, jsou neshody s pracovníky školy. Obecní úřad v Lužanech za dobu mého působení řešil jen jedinou stížnost od rodičů. Ostatní námítky jsou buď řešeny jen mezi rodiči, ve škole se řeší jen málo a pak jsou tu rodiče, kteří nic řešit nechtějí a při sebemenším upozornění na nedostatky ze strany školy se rozhodnou o přeložení dítěte na jinou školu. Rodiče si ale ani neuvědomí, že tímto jednáním dítě odstříhnou z domácího kolektivu lužanských dětí a to se pak jen těžko zpět začleňuje. Děti ztrácejí vztah k rodné obci a většinou z obce brzy odcházejí. Nebudu už vůbec hovořit o tom, že ve větších městech hrozí více negativních zkušeností.

Důležitým aspektem mého rozhořčení je i fakt, že obec na tyto děti přispívá nemalými finančními prostředky, které by mohla použít např. na další zlepšení školní budovy či zahrady. V posledních 10 letech obec investovala do lužanské školy mnoho financí a při současné tendenci odchodu dětí můžeme počítat s tím, že za pár let již nebude škola otevřena vůbec. Pevně věřím, že z naší školy za pár let nebude v nejhorším případě bytový dům jako v nedalekých Žerovicích.

Nesmíme opominout ani fakt, že od pedagogů na třídních schůzkách v Přesticích jsem slýchávala chválu na děti z lužanské školy, které na druhý stupeň přicházejí připravené nejlépe ze všech okolních vesnických škol.

Každý chceme pro své dítě to nejlepší, ale nelze jim ušlapávat cestičku do nekonečna. Žák, potažmo student, který si neosvojí návyky ze základní školy, jako je smysl pro pořádek, povinnost, kázeň, slušnost a vzájemná ohleduplnost, hůře obstojí na vyšších vzdělávacích stupních.

Já jsem měla ve školce a škole všechny své děti a nikdy, ani při nějakém problému mě nenapadlo, abych je řešila okamžitým přestupem dítěte jinam. I na ostatních školách jsou oblíbení a neoblíbení kantoři. Rodiče si myslí, že se nikdo zpětně nedozví o jejich připomínkách k nové škole, že v jiné škole není jejich dítěti věnována taková péče, kterou rodiče očekávali, nebo že se v ní dítěti nelíbí. Opak je ale pravdou.

Zamysleme se společně nad tímto problémem a hlavně – myslíme na naše děti, ne na naše ega. Aby děti byly těmi šťastnými mezi námi, mezi svými vrstevníky a vzpomínaly na školní léta jen v dobrém.

Protože nastává čas prázdnin, přeji všem dětem, aby je prožily co nejlépe a Vám všem, abyste si během prázdnin odpočinuli a načerpali síly do dalších dní.

Věra Petrželková

Co najdete v tomto čísle Lužanského občasníku:

Velikonoce	4-5
Autobusový zájezd	6-8
Blahopřání	14
Ochotnický kroužek	15
Florbal	26

Příští číslo vyjde v prosinci.

Uzávěrka příspěvků 15. prosince 2017.

Vydává OÚ Lužany

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Každoroční Tříkrálová sbírka v Lužanech proběhla na začátku ledna 2017. Dům od domu chodila pí. Ing. Benediktová s děvčaty B. Kozinovou, A. Mikuleckou a A. Rymusovou. Tam, kde obyvatelé otevřeli nejen vrata, ale i svá srdce, zazpívala děvčata tříkrálovou koledu. Z výtěžku Charita České republiky celoročně pomáhá těm, kdo si sami pomoci nedokáží. Při této sbírce se v Lužanech vybrala finanční částka ve výši **8 167,- Kč**. Děkujeme.

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V sobotu 17. 6. 2017 byli v Sále Českého kvarteta na lužanském zámku přivítáni tito noví občané Lužan:

Šíma Tomáš rodičů Jana Šímy a Jindřišky Beránkové z Dlouhé Louky čp. 9

Lešetická Ema rodičů Josefa Lešetického a Martiny Lešetické z Lužan čp. 57

Votavová Kamila rodičů Josefa Votavy a Martiny Votavové z Lužan čp. 86

Krs Matěj rodičů Michala Krse a Jany Guzmanové z Lužan čp. 41

Komorous Viktor rodičů Václava Komorouse a Veroniky Wojnarové z Lužan čp. 156.

Všem dětem i jejich rodičům blahopřejeme a přejeme život ve zdraví a radosti.

LETECKÉ SNÍMKY NAŠICH OBCÍ

Firma AMIDO, která prováděla letecké snímkování našich obcí v minulých letech, disponuje obsáhlou sbírkou českých snímků, které si během letošního roku můžete objednat dle podmínek a nabídek garantovaných firmou AMIDO. Odkaz na tyto snímky naleznete na webových stránkách obce na tomto odkaze:

<http://www.obec-luzany.cz/fotografie/letecke-snimky/>

Pokud byste měli zájem o snímky obcí z r. 2007, 2011 nebo 2012 využijte těchto kontaktů: Telefon: 00420 387 983 508, mobil: 00420 724 773 973, e-mail: office@amido-leteckesnimky.cz. Kromě našich obcí si můžete z archivu objednat snímky obcí, které firma snímkovala, z celé České republiky.

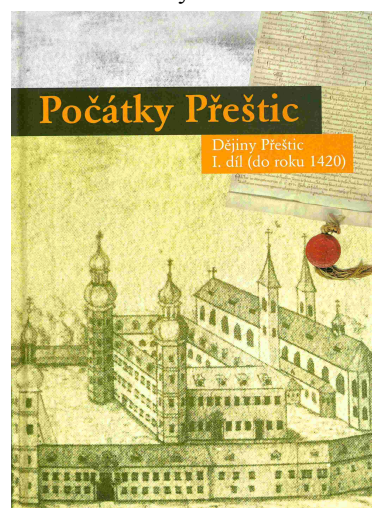
POUŤ V LUŽANECH se uskuteční o víkendu 16. - 17. 9. 2017

Sobota – pouťová zábava – pořádá SDH Lužany
Sobota a neděle – zpřístupněn zámek Lužany
– Dny evropského dědictví
Neděle – poutní mše (čas bude upřesněn)

POČÁTKY PŘEŠTIC

Kniha Počátky Přestíc představuje první díl nových Dějin Přestíc, dovedených do roku 1420. Po více jak 150 letech od vydání Řiřákovy Dějepis města Přestíc se tak přestické i přespolní veřejnosti nabízí moderní zpracování dějin města, které tak dlouho chybělo. Počátky Přestíc jsou společným dílem historika Michala Tejčka a archeologů Radka Širokého a Hany Hrubé. Kniha je opatřena řadou obrázků a map, obsahuje bibliografický přehled, soupis archeologických výzkumů i podrobný seznam pramenů a literatury. Je určena odborné i široké veřejnosti. Předkládaná publikace vychází k výročí 790 let od první písemné zmínky o Přestících.

V knize autoři nezapomněli ani na nejznámější pohřebiště v nejbližším okolí Přestíc – dnes již prozkoumaný mohylník v Zeleném. Pokud se zajímáte o historii, můžete si knihu zakoupit v Informačním centru v Přestících nebo v Domě historie Přesticka za cenu 250,- Kč. V nejbližších letech budou následovat další díly historie Přestíc.

TANEČNÍ V LUŽANECH 2017 – 2. ročník

Kulturní komise při OÚ Lužany si vás dovoluje pozvat na taneční kurzy.

Jednotlivé lekce se budou konat ve středu 6. 9., 13. 9., 20. 9., 27. 9. a závěrečná lekce 6. 10. 2017, vždy od 19,00 hodin v sále Kulturního domu v Lužanech. Vítány jsou páry každého věku.

Neváhejte a hlase se na Obecním úřadu v Lužanech.

SETKÁNÍ SENIORŮ SPOJENÉ S PŘÍRODOPISNOU PŘEDNÁŠKOU

Kulturní komise při OÚ Lužany zve všechny dříve narozené spoluobčany na pravidelné setkání seniorů, které se koná v sobotu 14. 10. 2017 v KD v Lužanech. Program: přírodopisná přednáška – 15,00 hod. občerstvení

hudba Horalka k tanci a poslechu
Na přednášku jsou zváni i ostatní spoluobčané, se svými fotografiemi a zážitky z cest vystoupí p. Rostislav Stach. Všichni jste srdečně zváni.

DĚTKÝ BÁL

Kulturní komise při OÚ v Lužanech i v letošním roce na začátku roku 28. ledna nezapomněla na nejmenší občánky a připravila pro ně maskární dětský bál v sále Kulturního domu v Lužanech.

DĚTSKÝ DEN

Dětský den ve znamení karnevalu a masek se uskutečnil v neděli 28. 5. 2017. 35 dětí se snažilo co nejlépe splnit jednotlivé úkoly, i když nám sluníčko opravdu přálo. Závěrem si mohly děti opět špekáčky.

TANEČEK

Všechny milovníky krátkých výletů pozvala T.O.S.G.O. na tradiční „vejšlap“ na kopec Taneček. V sobotu 28. ledna 2017 si všichni turisté dali dostaveníčko v pravé poledne na jeho vrcholu, kde si mohli opět vlastní uzeniny nebo využít připravené občerstvení ve formě výborného bramborového guláše. Po občerstvení se každý zapsal do vrcholové knihy. Tato již tradiční akce láká každým rokem více a více turistů.

PŘEDSTAVENÍ PRO MAMINKY

V pátek 28. 4. 2017 bylo pro všechny maminky z našich obcí připraveno k jejich květnovému svátku představení pod názvem „Manželský čtyřúhelník“. Za jeho protagonisty se vydaly do blízkých Dobřan do kulturního zařízení „Káčko“. V Dobřanech zhlédly maminky komedii o rozdílech mezi muži a ženami a o životě, který nás opakovaně dokáže překvapit.

Manželé Juklovi jsou dlouholetými přáteli manželů Tupých. Květa a Růžena pracují ve stejné mateřské školce, Míra a Radim jsou inženýry ve stejném výrobním podniku. Proto není divu, že se jako každý rok chystají společně oslavit Silvestra. Alkohol teče proudem, a tak vtipkování žen o tom, jak jsou muži neschopní, negalanční, líní, a jak se s nimi nedá žít, a stesky mužů o tom, že ženy se nedají pochopit, vyústí ve furiantskou sázku, která vede k neobvyklé výměně manželů. Jak to nakonec dopadlo.....?!? Jistě je to, že celé představení provázal častý smích obecenstva. Věříme, že se i v příštím roce opět podaří vybrat kulturní komisi vhodné představení pro naše maminky, ať už to bude v Plzni, v Klatovech nebo v Dobřanech.

VELIKONOCE

Fotografie nám přiblíží letošní velikonoční svátky, které připadly na dny 14. 4. - 17. 4. 2017.

Pojďme a připomeňme si několik zajímavostí, zvyků a tradic, které se váží k Velikonocům. Velikonoce nemají jedno pevné datum. Konají se vždy v neděli po prvním jarním úplňku. Velikonoční neděle pak může připadat na jakékoliv datum v rozmezí 22. března až 25. dubna.

Velikonoce jsou pro křesťany nejdůležitějším momentem liturgického roku. Původně byly tyto svátky nazývány Pascha nebo Pesach - svátky izraelské pospolitosti. Křesťané vnímají Velikonoce jako slavnost ukřižování a zmrtvýchvstání Ježíše Krista, touto nocí, kdy k události došlo, je Velká noc. Velikonoční týden se nazývá týdnem pašijovým, jednotlivé dny v tomto týdnu mají své názvy a pojí se s nimi i některé pověry.

Květná neděle: je poslední postní nedělí. Podle Bible v tento den přijíždí Ježíš a jeho učedníci oslavit do Jeruzaléma svátek Pesach. Název této neděle je odvozen z květů, které připomínají palmové větve s květy, kterými lidé přijíždějícího Ježíše vítali a kterými se zdobí kostely. Na Květnou neděli se tradovalo, že se nemá nic péct, aby se nezapekl květ na stromech a ten by pak neměl žádnou úrodu a tradovalo se, že spolknutí jedné až tří svěcených kočiček zajistí zdravý krk po celý následující rok. Svěcené kočičky se zastrkávaly za kříž či svatý obrázek, jinde se zase dávaly do sklepa. Obydlí se zametalo zelenými ratolestmi, aby všechna neřest tam zahynula.

Modré pondělí: je posledním masopustním pondělím, název je pravděpodobně odvozen od látky, která se ten den vyvěšovala v kostele. Dříve se kostely zdobily modrým či fialovým sukem. V tento den by se nemělo pracovat ani nic dělat.

Šedivé úterý: tento den se důkladně vymetalo a uklízelo obydlí.

Škaredá středa: říká se jí též Smetná nebo Sazometná, podle tradice se v tento den mají vymetat komíny. Podle pověry, budete-li se v tento den mračit, pak Vám to zůstane tak po celý rok. Podle Bible je Škaredá středa dnem, kdy Jidáš zradil Ježíše.

Zelený čtvrtek: na Zelený čtvrtek se naposledy do Velikonoc rozezní zvony, říká se, že odlétají do Říma. Znovu se ozvou až na Bílou sobotu. Název čtvrtku je odvozen od toho, že se nosilo mešní roucho. V tento den se traduje, že je zdravé jíst něco zeleného, to proto, aby byl člověk zdravý po celý následující rok. Také se tradovalo, že kdo se tento den ráno omyje ranní rosou, ten má pevné zdraví (a krásu) na následující rok rovněž zajištěno.

Kromě zeleného se doporučuje jíst na zelený čtvrtek i med, uchrání nás před žihadly a uštknutím. Med se maže na speciální pečivo, zvané jidáše, které má tvar provazu a připomíná provaz, na kterém se Jidáš oběsil, když polibkem zradil Ježíše.

Na Zelený čtvrtek by se neměl nikdo s nikým hádat, jinak nás hádky a neshody budou provázet celý rok. Také bychom si rozhodně v tento den neměli od nikoho půjčovat, ale pokud dříve půjčené dnes vrátíme, pak si k nám údajně najdou cestu i peníze. Chcete-li mít hojnost peněz, zacinkajte mincemi v kapse při zvuku zvonů právě na Zelený čtvrtek.

Na Velikonoce bychom měli mít na stole zelené osení, zelenou jarní dekoraci. Čtvrtek je dnem, kdy se hodí nejpozději toto osení si zasít, při běžné pokojové teplotě nám totiž poroste 8 až 10 dní. Vhodným osením je ječmen nebo pšenice, ale můžete si zasadit třeba řeřichu, ta vyraší už do pěti dnů a navíc je velmi chutná na chleba s máslem.

Velikonoční triduum: vrcholem a středem křesťanské liturgie je "slavnost tří velikonočních dnů utrpení, smrti a zmrtvýchvstání Páně". Toto „třídenní“ začíná večerní eucharistií na Zelený čtvrtek a končí modlitbou večerních chval o velikonoční neděli.

Velký pátek: V tento den byl podle Bible Ježíš souzen, odsouzen a ukřižován. Pro křesťany dnes platí přísný půst. Na Velký pátek se prý podle tradice otevírá země a vydává své poklady. V tento den se nemá nic půjčovat, ale ani darovat nebo prodávat. Na Velký pátek neperte prádlo, nemělo se ani pracovat na poli nebo spát v sadu.

Bílá sobota: v tento den končí půst, který trval celých předešlých 40 dní. Na bílou sobotu se v domácnostech uklízí, pečou se mazance a velikonoční beránci, zdobí se vajíčka a pletou pomlázky. Příprava na oslavy Velikonoc jsou v plném proudu.

Pro Křesťany je tento den dnem rozjímání, v sobotu večer pak začínají vigilie – velikonoční bdění a tím se začíná slavnost Kristova, jeho vzkříšení.

pokračování na další straně

pokračování z minulé strany

Zvláštní tradice se v tomto dni váže k ovocným stromům. Za jejich „probuzení“ k příští úrodě se postříkávaly vodou, někde hospodyně během zvonění otírala stromy čerstvě zadělaným těstem mazance nebo jiného obřadního pečiva. Nejčastěji lidé stromy trásli.

Ke katolickým obřadům Bílé soboty dodnes patří svěcení vody, nové křty dospělých a obnova křesťanského slibu věřících.

Název Bílá sobota pravděpodobně pochází od bílých křestních rouch křtěnců, kteří přijali křest právě o Velikonoční noci (vigilii). Bílé roucho je znakem čistoty, připomínající smytí hříchů křtem.

Před vigilií se před kostely svítil paškál - oheň, od kterého se zapalovala velikonoční svíce. Hospodyně předtím uhasily ohně doma a znovu je rozžehly až polínkem rozpáleným od paškálu. Z ohořelých dřev se pak zhotovovaly křížky, které se nosily na pole, aby dobře rodilo. Někde se dávaly uhlíky za trám domu na ochranu před požárem. Popelem z posvěceného ohně se posypávaly louky.

Velikonoční neděle (Boží hod velikonoční): pro křesťany jde o nejdůležitější svátek roku, je to den, kdy Ježíš vstal z mrtvých. V kostele se svítí jídlo, které se pak podává u slavnostní tabule.

Kristus vstal z mrtvých za svítání "prvního dne v týdnu", neboli "prvního dne po sobotě" (sobota byla podle židovského kalendáře posledním dnem týdne). Svým zmrtvýchvstáním dovršil Boží stvořitelské a vykupitelské dílo. Proto se křesťané v tento den začali pravidelně scházet k eucharistickému "lámání chleba" ("mši svatě") a tento den nazvali "dnem Páně". Každá neděle v roce je tedy zvláštním zpřítomněním Kristova vykupitelského činu.

Velikonoční pondělí (Červené): následuje po neděli Zmrtvýchvstání Páně. V našem prostředí je spojeno s nejrůznějšími zvyky a tradicemi, které souvisí s přechodovými rituály končící zimy a začínajícího jara. Tyto pondělní zvyky vesměs vystupují z křesťanského rámce chápání Velikonoc.

V českých zemích je zvykem chodit s pomlázkou, ta je spletena z šesti až dvanácti vrbových proutků. Velikonoční mrskání děvčat jim má předat část jarní svěžesti. Tato Velikonoční koleda, při které se odříkávají různé říkanky, především na Moravě, má tzv. mrskut silnou tradici. Odměnou pro koledníky jsou barvená a zdobená vajíčka a kraslice. Velikonoční koledování mívá v rámci krajových zvyklostí svá specifika.

Členové Mysliveckého sdružení „Doubí“ Skočice – Lužany, s platností od 1. 1. 1981 přijímají následující domácí řád:

- 1) Počet členů MS „Doubí“ bude dodržován podle přiděleného směrného čísla. Nebude přesahovat 32 členů.
- 2) Každý člen MS „Doubí“ má na základě členství právo vykonávat myslivost v uvedené honitbě. Rovněž tak musí dodržovat veškerá ustanovení směrnic „Mysliveckého řádu a stanov“.
- 3) Povinnost každého člena je zúčastňovat se všech brigád organizovaných Mysliveckým sdružením.
- 4) Při 100 % neúčasti na stanoveném počtu odpracovaných hodin, které budou určeny pro každý rok výroční členskou schůzí, nebude člena vydána povolenka k lovu na příští rok. Současně se nebude zúčastňovat na společných honech.
- 5) Za dvě neomluvené účasti na členských schůzích nebude vydána člena povolenka k lovu. V případě větší neúčasti doporučí výbor členské schůzi člena k vyloučení z MS.
- 6) V obou předcházejících bodech neúčast omlouvá pracovní směna, nemoc, nebo rekreace. O omluvení jiných závažných příčin neúčasti rozhodne výbor.
- 7) Do počtu odpracovaných hodin budou započítány jen ty, které nesou určitý finanční nebo jinak důležitý prospěch pro MS.
- 8) Pro důchodce od 60 roků je pracovní povinnost poloviční, od 70 roků se zbavuje pracovní povinnosti.
- 9) Celkové hodnocení a závěr v odpracování závazků bude prováděn vždy na členské schůzi v měsíci říjnu.
- 10) Lov divokých králíků je dovolen jen na společných honech.
- 11) Při individuálním ulovení divočka připadá člena, který provedl odlov, polovina.
- 12) Lov bobříka pižmového (ondatry) bude zásadně za odměnu, povolenka pro tento účel bude vydána mysliveckým hospodářem každoročně, a to jen na měsíc prosinec a leden.
- 13) Při lovu spárkaté zvěře je povinen každý člen do 24 hodin oznámit mysliveckému hospodáři ulovení srnčí zvěře a její prohlédnutí. V negativním případě oznámit chybnou ránu a ohledání terénu. Při ulovení trofejové zvěře odpovídá řádnou preparací a předložením na výroční členské schůzi.
- 14) Každý člen, který v honitbě použije zbraně, je povinen do 24 hodin nahlásit ránu mysliveckému hospodáři, v případě, že tuto hlásí myslivecké stráž, je tato povinná do tří dnů od výstřelu ohlásit ránu mysliveckému hospodáři.
- 15) Členům, kteří se starají o lovecké upotřebitelné psy, bude proplácena odměna (náhrada) na krmení 300 Kčs.
- 16) Zvaní hostů na kterýkoliv hon musí být předem projednáno na členské schůzi.
- 17) Členové, kteří odpracují vyšší počet hodin nad stanovený počet určený usnesením výroční členské schůze, budou mít nárok na stanovení odměny. Odměna bude stanovena výborem MS vzhledem k počtu odpracovaných hodin a předána na výroční členskou schůzi jako odměna věcná nebo finanční.
- 18) Používání traktoru pro soukromé potřeby členů MS je možné. Každý člen si však pro svoji potřebu dodá naftu a na hodinu zaplatí 5,- Kčs za všechny hodiny.
- 19) Každý člen MS je povinen se zúčastnit společného honu na škodnou zvěř. Omlouvají jeho nepřítomnost uvedené v bodě 6). Pokud se člen nebude moci účastnit z jiných důvodů, pošle za sebe náhradu - „střelec nebo honec“.

Zdroj: Kronika Obce Lužany – r. 1980

VYDAŘENÝ DUBNOVÝ VÝLET STARÝ PLZENEC - ZBIROH

V pořadí druhý výlet od OÚ Lužany, tentokrát do Bohemia Sektu ve Starém Plzenci a na zámek ve Zbiroze, se opět povedl. Počasí nás 22. dubna 2017 trochu pozlobilo, ale dešťové přeháňky jsme přečkali jak cestou v autobusu, tak na výtečném obědě v Plzenci. Při podvečerním návratu bylo snad všech 51 účastníků spokojených a plných hezkých zážitků.

Moc nás potěšil zájem občanů, kteří tímto pomohli k obnovení tradice zájezdů. Už teď mohu slíbit, že se opět rozhlížím a přemýšlím, kam příště vyrazíme za krásami nedalekého, byť nepoznaného okolí a jaké zvolit možnosti opět ochutnat výtvořiny šikovných českých rukou.

Závěrem bych vám chtěla popřát krásně strávené léto, plné sluníčka a pohody.

Za kulturní komisi při OÚ Lužany
Alena Hrádková

BOHEMIA SEKT STARÝ PLZENEC

Společnost BOHEMIA SEKT patří k nejvýznamnějším výrobcům sektů a vín střední a východní Evropy. Ročně prodává kolem 26 milionů lahví. Ocenění udělovaná jejich sektům a vínům na významných mezinárodních a tuzemských vinařských soutěžích potvrzují jejich vysokou kvalitu. Bohemia Sekt je dlouhodobě a se značnou převahou nejoblíbenější značkou sektů v České republice, když dosahuje až 70 procent podílu na trhu šumivých vín. Tichá vína značek Víno Mikulov, Habánské sklepy, Chateau Bzenec a Vinařství Pavlov získávají na věhlasu a díky své kvalitě, tradici a moravskému původu ovládly český trh tichých vín.

Distribuční síť pokrývá všechny regiony České republiky a zahrnuje nejvýznamnější obchodní subjekty na domácím trhu. Za hranicemi Česka nabízí své produkty ve více jak třicetce zemí od střední a východní Evropy přes země EU až po Asii a Severní a Střední Ameriku.

Tradičně vyrobený sekt urazí dlouhou cestu předtím, než se objeví v jejich sklenicích. Je to v podstatě vrchol vinařského umění. Musí se připravit kvalitní suroviny a nechat kvasinkám dost času na to, aby odvedly svou práci přímo v lahvi. Metoda kvašení v lahvi totiž dává sektům dokonalou harmonii chuti.

Celý proces výroby lahodného sektu začíná už na vinohradu. Tam vinaři vyberou vhodné odrůdy, které pak snoubí v cuvée. Hodí se k tomu nejvíce trochu kyselejší, ale kvalitní odrůdy suchých vín. Potom přidají sklepmistři do cuvée kvasinky a směs vína a vinného cukru neboli tirážní likér. Smícháním těchto tří ingrediencí vzniká tiráž, která se následně stáčí do lahví.

Uzavřené lahve s budoucím sektem uloží mistři do chladného sklepa do takzvaných postýlek. Tam při teplotě kolem 14 až 16 °C začíná tiráž naplno kvasit. Kvasinky vyrábí alkohol a uvolňují oxid uhličitý, tedy nám dobře známé bublinky. Lahve se díky tomu také pořádně natlakují. Tlak uvnitř může dosáhnout více než dvojnásobku toho, který je běžný v pneumatikách aut! Sekt zraje v těchto podmínkách asi šest týdnů a potom musí jít nejméně na 9 měsíců do ještě chladnějšího sklepa, aby kvašení mohlo nerušeně pokračovat.

Odumírající kvasinky se rozkládají a obohacují víno o specifickou chuť i vůni. Na dně lahve po nich zůstává kvasinkový kal, který se v závěru zrání setřese na zátku a odstraní. Odkalený sekt dostane dávku expedičního likéru, tedy směsi vína, vinného destilátu a cukru, a jde si zase na chvíli odpočinout.

Podle toho, kolik expedičního likéru dají sklepmistři sektu do vínku, vytvoří tak sekt v kategorii extra brut, brut, extra drt, sec, demi-sec anebo sladký doux. Lahev se v tu chvíli už opatří korkovou zátkou a košíčkem, tedy agrafovou. Potom si jde sekt naposledy „lehnout“ do sklepa na poslední fázi svého zrání. V tu chvíli už je ale připraven na to, aby se mohl servírovat. Vinaři ho jen naposledy zkontrolují a pak míří na stůl milovníků bublinek. Sekt vyrobený touto metodou je na pultech obchodů v odlišných lahvích a s vyšší cenou.

ZBIROH

Zámek Zbiroh stojí v nádherných křivoklátských lesích v bezprostřední blízkosti Brd. V lokalitě, kam dlouhá léta noha „obyčejného smrtelníka“ nemohla vkročit. Tak dokonale tutlaný zámek, jakým byl v druhé polovině 20. století Zbiroh, byste asi těžko hledali. A přece býval kdysi sídlem vyhlášeným a zvyklým na ty nejurozenější obyvatele. Ne nadarmo se o něm dnes hovoří jako o zámku tří císařů. Vždyť jeho majiteli se na čas stali Karel IV., Zikmund Lucemburský a Rudolf II.

Zbiroh se honosí hned několika nej...

pokračování na další straně...

Původní hrad byl postaven na nejtvrdší jaspisové nebo, chcete-li, bulžňákové skále. Hradní studna, vyhloubená do této horniny, je se svými 163 m nehlubší v Evropě. A skalní suk také posloužil jako jakýsi podstavec pro mohutnou věž tyčící se nad celým objektem jako nehybný strážce klidu. Tato věž se dokonce pyšní tím, že je vůbec první samostatnou hradní hláskou v Čechách. Se svými zdi silnými až 4 m, výškou 20 m a šířkou 10 m je skutečně více než impozantní dominantou celého zámku. Celá tato stavba navíc nebyla postavena z vůle krále, ale pouhého šlechtice, a to v době, kdy to rozhodně ještě nebylo zvykem. Zbiroh se tak stal vůbec prvním manským hradem v Čechách.

Při prohlídce jsme vstoupili do světa šera a historie. Nejprve třeba té nedávné. Například to, co vydává zdejší studna používaná armádou SS tak trochu jako odpadkový koš, rozhodně není bez zajímavosti. Za doprovodu nevtravé, ale přesvědčivé audiovizuální projekce jsme procházeli dějinami českého státu. Od doby prvních Přemyslovců a románského slohu přes expozici věnovanou gotice, Karlu IV. a Zikmundovi Lucemburskému, po učenou a uměnilovnou renesanci z doby Rudolfa II. až k baroku a jeho oslavě duchovního života.

Většina návštěvníků zbystřila po upozornění, že se nachází v salonku Zednářské lóže. Toto legendami opředené společenství mělo totiž na Zbiroze svého člena. V letech 1912 – 1928 zde pobýval Alfons Mucha s celou rodinou. Zámecký sál Muchovi sloužil jako malířský ateliér. V té době byl ještě bez oken a světlo na slavnou Slovanskou epopej, kterou tu Mucha stvořil, dopadalo proskleným stropem. V roce 1924 byl ale světlík zakryt a do sálu proražena malá okna. Vedou do zimní zahrady. Této jedinečné architektonické i technické přístavby si nelze zvénit zámku nevšimnout. Zvláště, když vypadá, jako by i ona vyplula z Muchových obrazů. Nádherně zrekonstruovaný sál (dnes Muchův) zdobí velká opona, kterou Mucha namaloval pro zbirožskou sokolovnu.

V první polovině 13. století se stal hrad majetkem významného šlechtického rodu Drslaviců, konkrétně větve

Břetislava z Plzně, později s přídomek ze Zbiroha. Od roku 1247 se s predikátem ze Zbiroha začal psát i jeho starší syn Břetislav. Další mužský potomek větve, Děpolt, zastával významné funkce na královském dvoře, byl dokonce nejvyšším sudím a od roku 1251 i pánem na Zbiroze. To on nechává vystavět hrad Rýzmberek, z jehož větve vyvstal mocný rod Švihovských z Rýzmběrka.

Roku 1277 se dostal hrad poprvé do majetku krále, poté, co jej násilím převzal Přemysl Otakar II., aby oslabil moc šlechty. Roku 1278 však umírá a hrad získává zpět Děpolt. Dalším z řady majitelů hradu se stali roku 1327 Zajícové z Valdeka, konkrétně Oldřich ze Žebráku. V době, kdy Zajícové spravují panství na Zbiroze, se vrací z Francie syn Jana Lucemburského markrabě moravský a budoucí císař Karel IV. a Zbiroh kupuje. Píše se rok 1333. Ani tentokrát však hrad nezůstal v rukou panovníka na dlouho. Už v roce 1336 jej Jan Lucemburský věnoval Petrovi z rodu Rožmberků, aby splatil své až příliš časté výpůjčky. Rožmberkové na hradě panovali do roku 1431. Tehdy se Zbiroh stal majetkem dalšího z císařů a králů, tentokrát Zikmunda Lucemburského. Ten jej ale neprodleně zastavil svým věřitelům. V roce 1440 hrad získali Kolowratové, kteří jej po necelých čtyřiceti letech prodali Šternberkům a ti zase po čase příslušníkům dalšího z řady věhlasných rodů – Lobkovicům. Ti jej vlastnili téměř celé století, ale v roce 1594 byl Ladislav z Lobkovic odsouzen za spiknutí proti císaři Rudolfovi II. a Zbiroh se rázem stal majetkem už třetího císaře v pořadí. Rudolf II. si Zbiroh značně oblíbil a středověký hrad nechal v duchu módy přestavět počátkem 17. století na honosný renesanční zámek. Slunce však nad Zbirohem dlouho nesvítilo – přišla třicetiletá válka, Švédové zámek vypálili a vyplenili. Poté sloužil jako sídlo úřadů a vězení.

Zachránil ho až velkolepý podnikatelský projekt jednoho z nejvlivnějších mužů ve střední Evropě, podnikatele v železářství a výstavbě železnic. Bethel Henry baron von Strousberg koupil panství za 9,4 milionu zlatých, aby zde vytvořil nejmodernější a největší středisko železářského průmyslu v Čechách. Stejně bombastická jako jeho vize

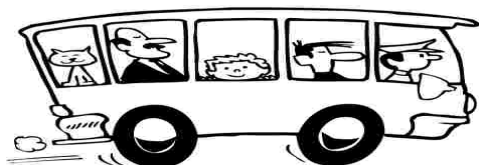
byla i novorenesanční přestavba zámku k baronovu obrazu. Plány však vzaly za své poté, co baron von Strousberg zkrachoval. Psal se rok 1875. Zámek doslova zplundrovali věřitelé. Beze zbytku rozebrali i nádhernou oranžerii, která stávala na prvním nádvoří – dnes je zde vyhlídková terasa. Vyrabovaný zámek koupili roku 1879 Colloredo-Mannsfeldové, ale pobývali zde jen zřídka. Pověštinou zámek pronajímali.

V roce 1943 zámek zabrala vojska SS a zřídila zde svůj štáb. Nejednalo se o žádný nahodilý zábor. Němci moc dobře věděli, jak skvěle zdejší hornina odráží radiové vlny. Velký objekt na bulizníkové skále prorostlé jaspisem byl přesně tím, co Němci potřebovali, aby se mohli stát dokonalými špióny. Co se jim nezdálo, to během svého

pobytu zabetonovali (díky této nechtěné konzervaci se třeba zachovala původní podlaha v kapli), leccos poničili, studnu přepažili a posléze zaházeli kdečím. Vlastně dodnes se s jistotou neví čím vším...

Po válce se sem špióni vrátili. Tentokrát pod velením československé armády. Ze Zbiroha se stal přísně střežený objekt, z jehož středověké bašty sledoval supertajný radiolokátor „Tamara“ vzdušný prostor proti případnému nepříteli. Armáda začala zámek opouštět v roce 1997. V roce 2004 byl převeden na město Zbiroh a to jej prodalo společnosti Gastro Žofin s.r.o. Po všech historických peripetiích se zámek konečně dočkal blahodárné rekonstrukce a 18. 6. 2005 se jeho brána slavnostně poprvé otevřela veřejnosti.

STAROČESKÉ MÁJE

Loňská královna májů Lucie Faiglová, dnes již Šperlová, se v září vdala, a proto jsme v lednu započali s přípravami na květnovou slavnost. Od ledna se při nácvičích České besedy a představení na jevišti scházela lužanská omladina, kterou doplnil Petr Křen jako Král, Václav Petrželka st. jako Kecal a jako Rychtář Pavel Pěchouček. Mládežníků bylo letos méně, na Českou besedu se sešly tři kroužky, které doplnili chlapci z okolních vesnic. Týden před konáním Májů se sešla omladina na Dlouhé Louce, aby pozvala tamější obyvatele na program Staročeských májů v Lužanech.

Pátek 12. května – zdobení májek a jejich roznesení po staveních, kde jsou svobodná děvčata – to je začátek celých Staročeských májů. V sobotu 13. května v 6,00 hodin se započalo budičkem, tedy veselou písničkou, kterou vzbudili chlapci celou vesnici. Před osmou hodinou ranní proběhlo v kulturním domě společné focení a po příjezdu myslivecké kapely Atlas se mohlo vyjít vstříc celodenní obchůzce. Mládežníci obcházelí dům od domu, tam, kde král pozval přítomné obyvatele na májovou veselici, zahrála kapela písničku, při které si každý mohl zatančit. Všichni obyvatelé, kteří přivítali tuto družinu, byli velice pohostinní. Díky této pohostinnosti a dobré pohodě, která všude panovala, se májovníci dostali do sálu kulturního domu až ve 20,00 hodin, tedy těsně po slibovaném začátku večerního programu. Malé zdržení pak bylo vynahrazeno pěknou divadelní podívanou na jevišti, kde samozřejmě nechyběly veselé básničky, které říkala děvčata na chlapce a chlapci zase na děvčata. Sál se bavil dozajista dost, vše vyvrcholilo volbou královny májů. Tou se tento večer stala Alena Hrabíková, které věneček předala dosluhující královna Lucie Šperlová. Následně jí kapela zahrála sólo.

Další částí programu bylo předtančení České besedy, která i v dnešní přetechizované době má své kouzlo a mladé májovníky baví. Posledním bodem bylo pro všechny, kteří se uplynulý půlrok starali, aby máje proběhly co nejlépe, předání květin a dáreků od májovníků. Miroslava Szlachtová, Jana Týrová, Věra Petrželková, Hana Lindnerová obdržely krásné květiny a pánská část Martin Koukolík, Jaroslav Szlachta a Václav Petrželka st. zas obdrželi metrovou uzeninu. Všichni dotyční byli mile překvapeni a tímto by chtěli všem mladým májovníkům ještě jednou poděkovat. Konec oficiální části znamenal začátek volné zábavy, která se samozřejmě protáhla až do časných ranních hodin. Všichni si tento den užili, i když je počasí chvilku potrápilo květnových deštíkem. Vzpomínky si budou určitě všichni vybavovat při prohlížení fotografií na tomto odkaze: <http://archetto.rajce.idnes.cz/>, které pro nás vytvořil pan Karel Beneš za Zeleného. Dalším člověkem, na kterého nemůžeme zapomenout, je pan Milan Janoch, který celý den a večer zdokumentoval na video. Pokud si video ve formátu MP4 nebo DVD záznam budete chtít zakoupit, je možno tak učinit na Obecním úřadu v Lužanech. Velký dík patří oběma pánům a samozřejmě i myslivecké kapele Atlas, která hudbou doprovázela celé lužanské Staročeské máje.

Závěrem bychom se chtěli vrátit fotografií o 45 let zpátky do roku 1972, kdy se konaly v Lužanech první Staročeské máje. Pan Antonín Fořt ze Zeleného, který hrával v kapele Lužanka, nám poskytl krásnou fotografii, která zachycuje právě Lužanku při hraní na Májích před bytovkami v Lužanech. V některém z dalších občasníků se k tradici májů ještě vrátíme slovem či dobovou fotografií.

STAROČESKÉ MÁJE VE FOTOGRAFIÍCH

NEJMLADŠÍ
LUŽANSKÝ
MÁJOVNÍK
MATĚJ KRS

Zámek Lužany – Hlávkův památník

Lužany patří k nejstarším vesnicím Plzeňského kraje. První dochovaná písemná zpráva, potvrzující její existenci, je z roku 1175. Na místě dnešního zámku stála v roce 1245 dřevěná tvrz, která byla v roce 1583 přestavěna v jednopatrový renesanční zámek. Na počátku 19. století byl renesanční zámek barokně přestavěn. Lužanský zámek, k němuž patřilo panství s několika vesnicemi a dvory, měnil během staletí často majitele. V roce 1886 koupil zámek i panství Josef Hlávka pro svou matku Annu a později se sám stal jeho majitelem. Když byl Josef Hlávka během své dlouhé nemoci upoután na invalidní vozík, většinu času se svou první ženou Marií trávil v lužanském zámku, jehož tehdejší podobu zachytil Leopold Schmidt v několika akvarelech, které je možno na zámku vidět. Po svém uzdravení a úmrtí milované Marie začíná počátkem 80. let 19. století Josef Hlávka uvažovat o přestavbě zámku.

Zámek je situován v rovině, na levém břehu řeky Úhlavy. Ze tří stran je obklopen parkem, na který navazuje renesanční užitková zahrada. V letech 1886 – 1887 nechal Hlávka část původní renesančně – barokní stavby (s výjimkou místností v přízemí a původních sklepů) zbourat. Na jejím místě postavil novostavbu o dvou podlažích, jejíž půdorys navrhl do tvaru písmene Y. Z původní barokní věže byla vybudována dominantní šestipatrová velká věž s hodinami. Obytná část budovy je typologicky navržena jako severoitalská vila, v jejímž přibližném středu se nachází reprezentační schodiště, kterým se vchází do prvního patra, kde se dodnes nachází Hlávkův původní byt. V přízemí zámku je umístěna expozice, která je věnována dílu a odkazu Josefa Hlávky.

Ve všech prostorách zámku se nachází řada vzácných dobových uměleckých děl, zejména portrétů Josefa Hlávky, jeho současníků a přátel. Některé z nich jsou dílem Hlávkových hostů, zejména Václava Hynaise, Maxe Švabinského, Josefa Václava Myslbeka a Julia Mařáka. Na hlavním schodišti je umístěn velký portrét knížete Metternicha (autorem je známý anglický portrétista Lorenz), dále podobizna v životní velikosti rektora Nadání a nejvyššího maršálka zemského knížete Lobkovic (autorem je V. Hynais) a menší portrét Antonína rytíře Randy (autorem je český malíř Loukota). Antonín rytíř Randa se stal nástupcem Josefa Hlávky jako předseda ČAVU a Nadání.

Hlávkův byt tvoří dnes modernizovaná velká kuchyně, pracovna, sál Českého kvarteta, malý salonek, knihovna, malá jídelna a ložnice s koupelnou. Vnitřní interiér Hlávků-

va lužanského bytu je jedním z mála a možná dokonce jediným zachovaným obytným prostorem v České republice, který má veškerý mobiliář a štukovou výzdobu včetně výmalby provedené ve slohu novorenesance. Nábytek vykazuje řadu Hlávkových originálních detailů včetně technické konstrukce. Důmyslnost, s jakou autor promýšlel dispozici svého lužanského sídla, si nejlépe uvědomíme v jeho pracovně, která se nachází v prostoru bývalé kaple zámku. Pro dokonalé osvětlení pracovního stolu navrhl arkýř, do kterého kromě okna v hlavním průčelí, umístil v postranních stěnách malá okénka s okenicemi sloužícími k regulaci světla nezbytného pro práci architekta.

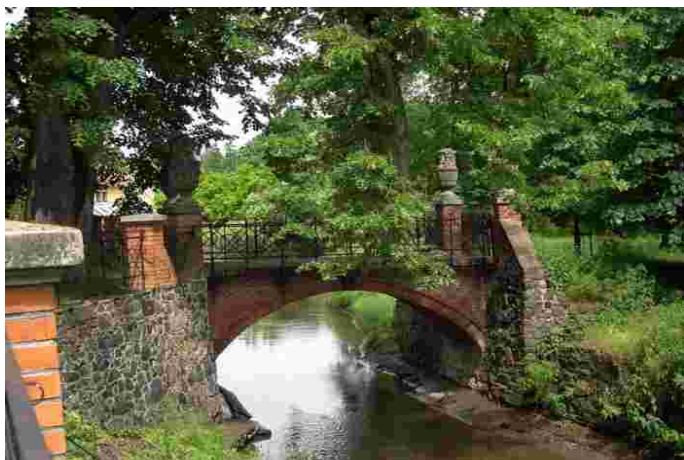

Současně s přestavbou přistavěl Josef Hlávka k zámku, jako samostatné křídlo, jednopatrovou kapli, zasvěcenou Panně Marii, sv. Václavovi a sv. Antonínovi. Prostor kaple je navržen jako románská centrála se střední kvadratickou částí s mohutným triumfálním obloukem vymezujícím prostor presbytáře. Je Josefem Hlávkou projektována v jeho osobitě slohu s řeckovýchodními prvky, analogickém jeho stavbám v Černovicích. Zařízení, svícny, lustry, zvonky, mříže a vše, co tvoří neopakovatelnou atmosféru kaple, je dílem Josefa Hlávky. Vnitřní ornamentální i figurální výmalba je provedena Hlávkovým přítelem, vídeňským malířem Karlem Jobstem. V kapli jsou vzácné varhany, které jsou dílem pražského mistra Karla Eisenhurta. Pro vysvěcení kaple v roce 1887 složil Antonín Dvořák Mši D-dur, známou jako „Lužanská“. Na zdi před vchodem do kaple byla v roce 1951 péčí Společnosti Antonína Dvořáka umístěna žulová deska s reliéfem skladatele z kararského mramoru od akademického sochaře Miloslava Beutlera.

V pravém křídle zámku jsou umístěny pokoje pro Hlávkovy hosty, ve kterých pobývali Antonín Dvořák, Jaroslav Vrchlický, Julius Zeyer, Josef Mařák, Josef Václav Myslbek, Max Švabinský, Josef Suk, Oskar Nedbal, Antonín rytíř Randa a mnozí další významní umělci, vědci i veřejní činitelé konce 19. století.

V parku před zámkem je umístěna socha Josefa Hlávky v nadživotní velikosti, která je dílem českého sochaře Josefa Mařatky a je zapůjčena Galerii hlavního města Prahy. V sedmdesátých letech 19. století započal Hlávka s plánovitou tvorbou zámeckého parku. Skupoval pozemky, většinou neplodné mokřiny, vysušoval je, melioroval, kultivoval a vysazoval stromy tak, aby daly základ krásnému prostředí krajinářského parku. Celý proces trval

více než 35 let. Z té doby se v parku zachovala celá řada vzácných dřevin, dubů, olší, lip i bílých topolů. Mezi nejvzácnější stromy zámeckého parku patří liliovník tulipánokvětý, mohutný strom s krásnou stavbou koruny, příbuzný známé magnólii. Je oblíben pro nádherné květenství ve tvaru tulipánu a velmi neobvyklé listy ve tvaru lyry. Dále zde nalezneme ořešák černý, velký strom, který dorůstá až 50 metrů výšky. Pochází stejně jako výše zmíněný liliovník ze severní Ameriky. Je sice příbuzný známého ořešáku vlašského, ale jeho plody jsou jen obtížně jedlé, mají velmi tvrdou skořápku a stejně jako listy zvláštně voní. Známý jinan dvoulaločný, jediný druh, jediného rodu, jedině čeledi, jediného řádu a jedině třídy, byl v mnoha druzích rozšířen na Zemi od doby kamenouhelné až do třetihor. Tento druh se dochoval jedině v Číně, kde se dožívá věku až 2000 let. V lužanském zámeckém parku se nachází pěkný exemplář tohoto opadavého, dvoudomého stromu s výrazně rozdílným habitem samčích a samičích jedinců. Jeho plody jsou chutné, ale ohavně páchnou. Jinan odolává dobře škůdcům a všechny jeho části jsou užívány v přírodním léčitelství. A jako poslední příklad vzácného stromu v zámeckém parku uvádíme metasekvoj tisovcovitou, opadavý jehličnan s mohutným vzrůstem. Je znám z fosilií, jako hojně se vyskytující v období druhohor. Jediný tento druh byl objeven v roce 1941 v malém údolí Šuj-sa na Žluté řece v Číně v počtu asi tisíc stromů. Po roce 1949 se jako velká rarita rozšířil do botanických zahrad celého světa. O stromy v parku je pečováno i v současnosti. Vysazují se nové stromy, běžné i vzácné, aby byla zajištěna existence parku i v budoucnosti.

Užitková část zámeckého areálu byla značně poškozena povodní v roce 2002. Zničená část zdi a značně poškozená historicky chráněná Přeštická brána byly již opraveny. V této části zámeckého areálu najdeme i altán nad starým jezem z roku 1873, dříve známý jako „Chaloupka“, dnes pojmenovaný po Antonínu Dvořákovi. Dále altán v pravé části zahrady u zámecké zdi, kde za Josefa Hlávky vznikaly statuty České akademie nebo poměrně zachovaný „Zdenčin“ v levém rohu druhé části zahrady, vybudovaný na počest druhé Hlávkovy manželky. Najdeme zde i památník, který byl podle Hlávkovy návrhu postaven na místě, kde rád sedával Julius Zeyer.

Na základě poslední vůle Josefa Hlávky je zámek od roku 1908 vlastnictvím Nadání. Péči správní rady Nadání byl zámek v posledních letech restaurován, odborně je pečováno i o park a zahradu.

V současnosti se na zámku konají zasedání řídicích orgánů Nadání, předávány jsou zde ocenění nesoucí Hlávkovu jméno významným českým vědcům a umělcům i vynikajícím vysokoškolským studentům. Na zámku se konají vědecké konference a semináře, jednájí zde i kolegia rektorů Univerzity Karlovy, Českého vysokého učení technického, Akademie věd České republiky a dalších vysokých škol a vědeckých institucí.

V blízkých Přešticích se nachází rodný domek Josefa Hlávky a jím postavená vlastní rodinná hrobka, ušlechtilá neogotická architektura s malbami od Karla Jobsta.

OTEVŘENÍ ZÁMKU V LUŽANECH

Zámek Josefa Hlávky bude v letošním roce mimořádně zpřístupněn veřejnosti v těchto dnech:

26. 8. - 27. 8. 2017 (sobota – neděle)

29. 8. - 3. 9. 2017 (úterý – neděle)

9. 9. - 10. 9. (sobota – neděle) – Dny evropského dědictví

16. 9. - 17. 9. (sobota – neděle) – Dny evropského dědictví

Otevírací doba: 9,00 – 16,30 hod.

Vstupné: **50,- Kč** běžné,

30,- Kč snížené (důchodci + studenti)

600,- Kč mimořádná jubilejní rodinná vstupenka – součástí je publikace „Hlávkovy Lužany“

PAMĚTNÍ DESKA JOSEFA HLÁVKY VE VÍDNI

Dne 6. června 2016 byla ve Vídni na jednom z domů, které Josef Hlávka projektoval a postavil (Opernring 6) na památku tohoto významného vídeňského stavitele, architekta, českého vlastence a mecenáše, slavnostně odhalena jeho pamětní deska. Slavnostní odhalení se uskutečnilo za přítomnosti starosty a zemského hejtmána Vídně Michaela Häupla, ministra kultury vlády ČR Daniela Hermana, předsedy Nadace "Nadání Josefa, Marie a Zdeňky Hlávkových" Václava Pavlíčka, velvyslance České republiky v Rakousku Jana Sechtera a dalších významných hostů z Rakouska i České republiky.

Zdroj: Hlávková nadace

DLOUHÁ LOUKA

Ani se nechce věřit, že od vydání posledního Lužanského občasníku už opět uteklo půl roku. Ale jelikož čas nikdo opravdu nezastaví, tak alespoň malé ohlédnutí za tím, co se v naší obci událo:

V únoru navštívili Dlouhou Louku opět Helen a Robert Blaha s dcerou Sue z dalekého Wisconsinu, kteří sem zavítali již v květnu loňského roku a pátrají zde po svých předcích – rodině Hrdličkových a Dvořákových. Při letošní návštěvě jsme jim předali nalezené fotografie a historické dokumenty obou rodin a stručný rodokmen jedné větve Hrdličků. Je zajímavé sejit se s lidmi z takové dálky a zjistit, kam zavláhl vtrk kroků obyvatel z naší malíčké obce. A to již v roce 2000 navštívil Dlouhou Louku tehdy již 94 letý Karel Palecek, zdejší rodák, který odešel jako dítě do Kanady.

.... Kolik asi lidí opustilo naši obec a odcházelo do různých koutů světa

Před poutí jsme se sešli opět v hojném počtu na jarní brigádě při úpravě veřejného prostranství a úklidu sálu kulturního domu. Po dobře odvedené práci jsme poseděli u malého občerstvení, které jsme si společně připravili. Další akcí, na které jsme se sešli my starší i mladí, bylo tradiční stavění májky, kterou je potřeba samozřejmě dobře ohlídat do ranního rozbřesku. A tak parta „věrných statečných“ tuto tradici opět dodržela. Na 6. května připadla na Dlouhé Louce pouť. I letos byla sobota před poutí zpestřena omladinou, která přišla místní pozvat na Staročeské máje do Lužan. Tak se od rána nesla obcí od chalupy k chalupě za doprovodu harmoniky p. Petrželky a kytary Petra Bezděka již tak známá píseň „paňmáma hodná je, dala nám na Máje....“. Večer se pak konala poutňová zábava, na které hrála skupina MARS.

O týden později se pak konaly v Lužanech Staročeské máje. Za zmínku možná stojí, že se této tradice zúčastnilo celkem sedm mladých, základní škole již odrostlých dlouholouckých dětí a královnou se poprvé v historii stala slečna z Dlouhé Louky. V pátek 2. června oslavily místní děti svůj Mezinárodní den dětí. Opět jsme se sešli před kulturním domem, ve kterém sídlí také Klub SDH, a bavili jsme se všichni dohromady. Děti dostaly malé občerstvení, o které se postaral z části Obecní úřad Lužany a také místní ženy.

Tak hezké léto plné prosluněných dní a dalších společných akcí v naší obci....

Zapsala Jitka Hrabíková – kronikářka obce

BLAHOPŘEJEME

Obecní úřad blahopřeje všem níže uvedeným jubilantům, kteří v letošním roce oslavili nebo oslaví výročí narození, a přeje jim do dalších let hlavně hodně zdraví, štěstí a rodinné pohody.

LEDEN

Josef Pacholík (75) – Zelené
Marie Benešová (74) – Zelené
Antonín Fořt (71) – Zelené
Marie Burianová (82)
Jana Křenová (70)
Blanka Burianová (83)
Karel Němeček (81) – Zelené

DUBEN

Miloslav Síka (75)
Marie Šosová (92) – Zelená Hora
Marie Červená (75)
Anna Pěchoučková (73)
Marie Nováková (83)
Josef Šalom (70)
Josef Burian (73)
Jaroslav Šnejdar (86)
Josef Šalom (73)

ČERVENEC:

Magdalena Benediktová (75)
František Berka (72) – Zelené
Zdeňka Altmannová (81)
Eliška Křenová (88)
Naďa Horáková (71)
Miloslava Červená (77)
Anna Tykvartová (73)
Eliška Bořilová (89)
Mgr. Jaroslav Matějka (87) – Zelené

ZÁŘÍ:

Jiřina Koktánová (83)
Zdeňka Kratochvílová (84)
Ing. Marie Benediktová (77)
Jaroslav Duchek (78)
Ing. Miroslav Písař (77)
Václav Pelíšek (79)

PROSINEC

Jan Baudiš (72)
Božena Vránková (73)
Anna Simetová (78) – Zelená Hora
Josef Kožíšek (79) – Zelené
Jiřina Budková (87)
Josef Živný (74) – Dlouhá Louka
Josef Černý (86)
Věra Písařová (74)
Mary Baudišová (71)

ÚNOR

Zdeňka Boudová (85)
Josef Vránek (74)
Jana Bartoníková (76)
Anna Pelišková (76)
Marie Skálová (72)
Irena Loudová (78) – Zelené
Marie Bláhová (87)
Greta Bačová (85)
Marie Kožíšková (77) – Zelené

KVĚTEN

Jan Racek (70) – Zelená Hora
Josef Běl (70) – Zelená Hora
Hana Hohlbergerová (70) – Zelené
Blažena Hořká (75) – Zelená Hora
Marie Pelišková (75)
Josef Umner (70)
Věra Volmutová (81) – Zelená Hora
Květuše Hrachová (76)
František Kozák (73)

SRPEN:

Jaroslava Skálová (72)
Milena Blažková (81)
Jaroslav Altmann (79)
Václav Andrlé (77)
Václav Hodan (70)
Miloslav Krýsl (75) – Dlouhá Louka
František Rymus (74)
Josef Skála (83)

ŘÍJEN:

Marie Racková (74) – Zelená Hora
Marie Volfová (71)
Josef Bartoník (79)

BŘEZEN

Ema Gluczová (78)
Anna Kalčíková (74)
Věra Petrželková (79)
Marie Křenová (76)
František Smola (78) – Zelené
Marie Němečková (72) – Zelené
Josef Křen (79)
Hildegarda Aschenbrennerová (82)
Alena Šalomová (72)
Božena Rymusová (71)
Ing. Pavel Volf (74)
Věra Kavinová (70)
Jaroslava Zavadilová (85)
Drahomila Valvodová (89)
Ing. Karel Skála (75)

ČERVEN:

Marie Brabcová (80) – Zelené
Alena Duchková (74)
Josef Křen (73)
František Kreuzman (85) – Zelené
Miloslav Hořký (84) – Zelená Hora
Josef Doležal (78)
Miloslav Běl (73) – Zelená Hora
Ludmila Beštová (78)
Marie Nováková (78)
Zdeňka Šnejdarová (84)
Helena Flídrová (75)

LISTOPAD:

Barbora Živná (80) – Dlouhá Louka
Miloslava Dražková (85)
Hana Zábršová (74)
Karel Beneš (75) – Zelené
Stanislav Strizel (72)
Hana Kalašová (71)
Anna Klinerová (71) – Dlouhá Louka

NAROZENÍ

Vojtěch Biskup z Lužan čp. 25
 Jan Sýkora ze Zeleného čp. 40
 Tereza Motlíková z Lužan čp. 171
 Tomáš Šíma z Dlouhé Louky čp. 9
 Ema Lešetická z Lužan čp. 57
 Kamila Votavová z Lužan čp. 86

PŘIHLÁŠENÍ

Jan Bláha do Lužan čp. 96
 Tereza Šlezingerová do Lužan čp. 96
 Michal Sojka do Lužan čp. 90
 Lukáš Sojka do Lužan čp. 90
 Šárka Sojková do Lužan čp. 90
 Monika Němcová do Dlouhé Louky čp. 32
 Monika Němcová ml. do Dlouhé Louky čp. 32
 Karolína Reitmayerová do Dlouhé Louky čp. 32
 Josef Karel do Lužan čp. 75
 Martina Bauerová do Lužan čp. 75
 Milan Platzer do Lužan čp. 165
 Marie Bláhová do Dlouhé Louky 32

Marie Böhmová z Lužan čp. 138 9. 1. 2016
 Josef Kaňák z Dlouhé Louky čp. 6 27. 1. 2016
 Danuše Psůtková z Lužan čp. 129 11. 2. 2016
 Josef Houba z Dlouhé Louky čp. 10 1. 3. 2016
 Marie Hřebcová z Dlouhé Louky čp. 3 21. 3. 2016
 Karel Červený z Lužan čp. 104 13. 4. 2016
 Václav Bešta z Lužan čp. 130 26. 8. 2016
 Václav Burian z Lužan čp. 17 2. 12. 2016

ODHLÁŠENÍ

Radek Šilingr z Lužan čp. 96
 Radek Šilingr ml. z Lužan čp. 96
 Ivana Šilingrová z Lužan čp. 96
 Martina Červená z Lužan čp. 105
 Karel Bureš z Lužan čp. 25
 Vojtěch Biskup z Lužan čp. 25
 Soňa Kunešová z Lužan čp. 25
 Patricie Radlová z Lužan čp. 78
 Lukáš Tyr z Lužan čp. 75
 Martin Méner z Lužan čp. 153

OCHOTNICKÝ KROUŽEK INFORMUJE

V první polovině roku 2017 měli ochotníci opravdu napilno. Věnovali se naplno nastudování nové divadelní hry „Brouk v hlavě“. 24. února obnovili po několika desítkách let Divadelní maškarní bál. Sál KD byl zaplněn rozmanitými maskami, kapela Přestická šestka vyhrávala k všeobecnému veselí, levnější pivo, sušické tyčinky, zábavná tombola a dámská volenka přispěly k vydařenému bálu, který budou ochotníci příští rok opět pořádát.

Od začátku roku se připravovali také na Staročeské máje. Pravidelné nácviky každou neděli absolvovali někteří členové spolku spolu s omladinou. Máje vyvrcholily v sobotu 13. května.

Další akcí, kterou spolek pořádal, byla oslava Dne dětí 28. 5. 2017 na hřišti TJ Sokol Lužany. Tématem byl maškar-

ní rej. V Týništi 17. června sehráli ochotníci na Setkání rodáků svou poslední nastudovanou hru „Nejkrásnější válka“.

V současné době začínají ochotníci s přípravami na oslavy 100. výročí ochotnického divadla v Lužanech v r. 2018. Oslavy jsou plánovány jako celoroční přehlídka ochotnických souborů z blízkého okolí. Tuto přehlídku zahájí lužanští ochotníci derniérou hry „Nejkrásnější válka“ a přehlídku zakončí nově nastudovanou hrou „Brouk v hlavě“. Nebude chybět samozřejmě ani avizovaný divadelní bál. Členové ochotnického kroužku dále plánují uspořádání výstavy fotografií, různých dobových materiálů a kronik. Všichni věří, že si z nabídnutých divadelních představení a dalších akcí vyberete, a podpoříte tak všechny ochotnické spolky v okolí, včetně lužanského. V prosincovém vydání Lužanského občasníku budete blíže informováni o všech akcích.

AKCE UKLIDĚME ČESKO V LUŽANECH

I v letošním roce se uskutečnila v naší obci akce pod názvem „Uklidme Česko“. Letošní ročník se uskutečnil dne 8. dubna 2017.

Akce Uklidme Česko je celonárodní akcí, kterou zaštiťuje nezisková organizace s obdobným názvem. Samozřejmostí je skutečnost, že každý dobrovolník, který se přihlásí a dostaví se, obdrží zdarma kvalitní rukavice a pytle pro sběr odpadů. V letošním roce, což jste možná zaznamenali, proběhla tato akce ve spolupráci s přeštickými, nezdeckými a dalšími dobrovolníky. Letos byla akce i podporována Nadací ČEZ a dalšími místními podporovateli.

Letos jsme opět věnovali náš čas úklidu okolo rybníku a části řeky Úhlavy. Opět jsme byli velmi nelibě překvapeni, jaký odpad je možné nalézt v tak malebné krajině v blízkosti řeky Úhlavy a na místech, kde jsme již v předchozích letech uklízeli. Sběr odpadu byl dosti náročný, ale i přesto se naskytly chvílky, kdy jsme se velmi pobavili (hlavně s dětmi).

I přes náročnost úklidu si akci s určitostí opět zopakujeme. Chceme opět uklidit další části v okolí našeho Lužanského rybníka. Je to pro nás výzva a doufáme, že i pro ostatní místní spoluobčany. Buřty, bagety a ostatní pamlasky byly výtečné !!!! Děkujeme všem, kdo přispěl i maličkostí. Děkujeme Nadaci ČEZ za podporu a hlavně Dagmar Švihlové za její podporu!

Samozřejmě jako každoročně byl vyhlášen vítěz letoš-

ního ročníku - nejlepší sběrač! V letošním ročníku jsme se stali vítězi všichni tj. celkem 15 dobrovolníků, kteří chtějí dělat něco pro naše okolí.

Po akci došlo i na prohlídku malého ZOO u rodiny Mikuleckých. Škoda, že jste na akci nebyli, mají zase nové přírůstky!! Tak v příštím roce na další prohlídku malého ZOO. Přidejte se, budeme rádi!

Děkujeme všem, kteří se zúčastnili a též i těm kteří chtěli, ale nemohli. Samozřejmě děkujeme zástupcům obce za podporu a spolupráci.

Tak příště a úklidu zdar !

Za kolektiv lužanských dobrovolníků
Veronika Sedláčková

SVÍČKY ZA PADLÉ – PŘIPOMÍNKA OBĚTÍ ZBOROVSKÉ BITVY

V rámci oslav 100. výročí zborovské bitvy si 2. července 2017 v 18.00 hodin připomeneme padlé a zemřelé nejen na Ukrajině, ale také v České republice. V bitvě u Zborova proti sobě stáli vojáci československého národa – jedni již ve své vlastní jednotce, druzí ještě v řadách rakousko-uherské armády. Po sto letech od první světové války na ni nemůžeme nahlížet černobíle a hanebně zapomínat na své padlé obou válčících stran. Připomínáme si tak všechny české vojáky, kteří padli buď přímo na zborovských pláních, nebo na následky zde utrpěných zranění. Za ně zapálíme svíčky, v Lužanech to bude za pana Františka Kožíška, narozeného v r. 1888, z Lužan čp. 84, který sloužil u 35. plzeňského pěšího pluku a zahynul dne 2. července 1917.

Seznamy ztrát Čs. střelecké brigády z bitvy u Zborova se různí a není tedy možné brát počet obětí bitvy za zcela přesný. Do seznamu ztrát jsou započítáváni také padlí a zemřelí na následky bojů a dělostřeleckých útoků před samotným 2. červencem. Dle posledních zjištění měla brigáda na frontě u Zborova 173 padlých v boji, 29 zemřelých na následky zranění a 32 nezvěstných. U těchto, celkem 234 legionářů, známe jejich jména. Posledním místem jejich odpočinku se nejčastěji stala tzv. Bratrská mohyla u vesnice Cecová, kam byly později přeneseny ostatky i těch, kteří byli po bitvě pohřbeni na bojišti,

v Jezerné, Tarnopolu či jinde. Naproti tomu na straně rakousko-uherské armády činily dosud známé ztráty 50 padlých českých vojáků z řad plzeňského 35. pěšího pluku a 86 padlých Čechů od jindřichohradeckého 75. pěšího pluku, ke kterým je třeba přičíst ještě další 4 české vojáky od 28. a 29. pěšího pluku. Celkem tak známe jména 140 padlých vojáků rakousko-uherské armády českého původu.

Akce „Svíčky za padlé“, kterou Československá obec legionářská připravila k letošnímu 100. výročí zborovské bitvy, připomene padlé, zemřelé a nezvěstné legionáře Československé střelecké brigády, a také padlé české vojáky rakousko-uherských pluků především z Plzně a Jindřichova Hradce.

Za každého z nich bude v jeden čas zapálena svíčka v jeho rodné či domovské obci. U pomníku padlých v Lužanech proběhne zapálení svíčky v neděli 2. července 2017 v 18,00 hodin. Pro tento projekt byly Československou obcí legionářskou bezplatně poskytovány speciální svíčky vyrobené k letošnímu výročí v chráněné dílně ateliéru Impala.

2. SVĚTOVÁ VÁLKA V LUŽANECH – DÍL 4.

1945

Tento rok už nám jasně povídal, že se válka určitě blíží ke konci. Přímou rozkoš nám působily zprávy z cizího rozhlasu o stěhování Němců, hlavně z východu do bezpečnějších krajů, což později přiznával i německý rozhlas. Když potom přišlo nařízení o ubytování německých uprchlíků ze Slezska v našich obcích, tu bylo zřejmo, že německá porážka nedá už na sebe dlouho čekat. Všechny školy byly vyzvány, aby okamžitě poslaly nadřízeným úřadům rozměry učeben a vedoucí škol byli předvoláni na schůzi do Klatov, kde k nim promlouval zástupce německého hejtmána Čech D. Pořízek, který za svoji činnost byl po převratě vyšetřován. Bylo tehdy nařízeno do všech učeben připravit slámu, učebny vytopiti v den, kdy dojde zpráva, že uprchlíci přijdou, starati se o jejich vlídné přijetí a v první den také o jejich nasycení. Byli našimi „národními hosty“, my jsme je také jako vzácné hosty měli přivítat. Také o čistotu jsme se měli starat a nevím o co všechno, nikdo nám však neřekl, jakým způsobem to všechno máme provádět. V tomto očekávání blízkého se konce jsme nedělali vlastně nic jiného, než seděli u aparátů – kdo ovšem nebyl v zaměstnání, i když neměli krátké vlny, a poslouchal zprávy z Anglie, Ruska, z Ameriky a ze Švýcarska. Učit se neučilo, protože nebylo uhlí, děti dostávaly jednou týdně úkoly – později v hostinci – a proto mohlo být nařízeno připravit učebny ihned pro přijetí uprchlíků. Tehdejší vládní komisař p. František Kovařík, účetní Rolnického mlýna, který jako vládní komisař byl zároveň i „představeným školní obce“, což byla funkce odpovídající předsedovi místní školské rady s tím rozdílem, že místní školská rada žádná nebyla, s přípravou nijak nespěchal a domníval se, že k nám Němci nepřijdou. Sám jsem totiž byl u okresního školského inspektora v Klatovech Josefa Rohna, kterému jsem hlásil, že s ubytováním Němců v naší školní budově to bude těžké, poněvadž pro více lidí nebude dostatek vody. Po kratším hovoru jsme si porozuměli a on mně poradil, abych nedostatky ohlásil okresnímu úřadu a že snad se jich přece jen zbavím. Ale druhý den – hlášení nebylo ještě odesláno – už přišla telefonická zpráva, že dne 27. února přijede do Lužan ve 4 hodiny odpoledne transport uprchlíků a žádalo se o jejich nejlepší usazení. Ve 4 hodiny odpoledne bylo telefonováno, že přijdou až v 9 hodin a potom přišel nový rozkaz, že pro jeden transport si má obec dojet do Merklína s povozem. A tak se p. vládní komisař za doprovodu učitel V. Macha vypravil se žebříčkem do Merklína pro vzácné hosty. Řed. Mach dělal tlumočníka. Vrátili se pozdě večer a Němce uložili v hostinci u Plajtů v počtu 56 osob, kam přinesena byla na sál sláma. – 9 hodin už dávno minulo a já stále očekával příjezd vzácných hostů a když jsem se šel podívat po 1 hodině v noci k hostinci s úmyslem požádat o pomoc při usazování „mého transportu“, nenašel jsem už v hostinci, ani před ním nikoho a byl jsem nucen čekat sám. Byly už 2 hodiny pryč, když konečně se objevilo auto a zastavilo před školou. Před ním totiž projelo s uprchlíky více aut, ale do okolních obcí. Z něho vystupovaly ženy, děti a i nějací muži – všichni měli spoustu zavazadel. Nebyla to ani milá, ani příjemná práce, zvláště, když jsme slyšeli odevšad, jak si Němci u nás počínají, jak s nimi nutno zacházet jako s maslem, nechce-li se člověk dostat lehece do koncentráku. Rozdělal jsem je sám, jak se mně to podařilo – byla to nemalá práce – po dlouhém čekání jsem

měl nervy příliš vypjaté a v důsledku toho jsem si také dovolil okřiknout pobíhající sem a tam děti a to mně snad zachránilo situaci pro příští dny. Němci poslouchali a dělali, jak jsem jim nařídil. Z hovoru s nimi jsem poznal, že jsou to ubožáci, kteří na mně ani nepoznali, že jsem Čech a myslili, s jakou láskou je u nás vítáme! Když jsem po delším už pobytu u nás jedné Němce vykládal o Hitlerovi, ani nemrkla a nakonec řekl: „Tady se tak může mluvit o fýrerovi, ale u nás ne, tam by to stálo“ a ukazovala si na krk. To byl ten nejvyspělejší, nejinteligentnější, nej... atd. národ. Z počátku jsem jim musel dělat i „lagerführeru“, jak oni říkali a byl jsem s nimi v stálém styku, až se mně podařilo dostat z Přeštic správce Hanákovy továrny – „věrnou ruku“ – a ten jim jmenoval jejich člověka. Potom jsem měl už pokoj, až na ty časté návštěvy v bytě! Bylo jich z počátku 85, z toho 36 dětí různého věku a zůstali u nás až do 28. dubna, kdy večer odjížděli. Byli mezi nimi lidé, kteří znali situaci říše a podle toho se také chovali, bylo hodně takových, kteří nevěděli zcela nic – to byli hlupci, ale byli mezi nimi i takoví, kteří do poslední chvíle věřili, že nad ně není a že se situace opět obrátí. To byli lidé pro nás nebezpeční. Jejich vedoucí byl člověk chytrý, poslouchal anglický rozhlas, v přidělu své hloupé soukmenovce okrádal, mluvil jsem s ním zcela otevřeně a jednou se mně stalo při hovoru s ním, že najednou vyskočil, abych mlčel, protože přicházel jiný Němec! To byl také Němec, který se nepřihlásil ani do „Volkesturmu“, posledního to dobrovolnického bojového sboru, protože už prý válčil v první válce a to mu stačí! Koncem března nebo počátkem dubna procházeli naší obcí ruští a slovenští zajatci. Naši občané přichystali pro ně slušné pohoštění na cvičišti DTJ. Každý přinesl, co mohl. Dokud odpočívali jen Slováci, ještě to šlo – ti se mohli najíst i napít. K Rusům však jsem se už nedostal a k zadnímu voji, který tvořili barevní vojáci, už teprve ne. Jejich strážcové byli opilí, řvali, hulákali, stříleli – jednali se zajatci jako s dobyt看em. Měl jsem u školy přichystána vajíčka, která jsem chtěl pochoduujícím házet – jen jedno jsem hodil, protože výstřel a řvaní mně vzalo odvahu.

V Přešticích si vynutili občané, že tam mohli všichni zajatci v klidu pojišť a odpočinout, a sice tím, že opilé průvodce odzbrojili! Jejich jednání mě přirozeně popudilo, před školou byly i Němkyně uprchlice a když viděly, jak si jejich vojáci počínají – zašly do školy, styděly se. Mě už nechtěly pustit ven a klidně vyslechly moje slova o nelidském jednání, o bestiích a nikdo mě neudal. Jednoho dne, bylo to v době bojů o Budapešť, jsem spatřil vojáka, jak vychází ze třídy v přízemí. Nestaral jsem se o něho, ale žena vedoucího hned na to přišla ke mně a vyložila, že je zcela obyčejný vojenský zběh. On sám mně řekl, že nechce položit život za Budapešť, tam ať prý padají ti, kteří chtějí! Pobyl tu několik dní, zasázel mně na zahrádce brambory, když však mezi Němci se různily náhledy o jeho pobytu v „Lágru“ místo na frontě, přece ho vypravili na další pout. Přijel a zase odjížděl na kole, s nabitým revolverem k Dobřanům, s veselou myslí. Z vlastizrady Němců jsem měl radost a podporoval jsem je v ní!

Fronta se blížila, Němci se stávali neklidnějšími, nevěděli, čím jsou. O jejich smutku nám vyprávěla jejich jedna členka

pokračování na následující straně

2. SVĚTOVÁ VÁLKA V LUŽANECH – DÍL 4.

- Ruska, která měla za manžela Němce a musela proto také s německým transportem. Německy uměla málo, ale že Němky pláčou a chytají se za hlavu, to viděla a nezapomněla nám to vždycky povědět, při čemž měla radost a velmi se smála. Když však došlo 28. dubna nařízení, že Němci od nás přesídlí, dostala strach a nechtěla s nimi jít. V době, kdy Němci odjížděli, to bylo v noci, byla Nina pryč, před tím si však svoje zavazadla připravila a schovala u nás ve sklepě, druhý den si pak pro ně přišla a odešla do Skočic, kde byla nějaký čas ve škole, dále už o jejich osudech nevím. Den před odjezdem Němců někdo u nás na předsíni zaklepal ráno v 7 hodin. Měl jsem tehdy ženu nemocnou a vařil jsem sám kávu. Šel jsem otevřít a lekl jsem se ženy, kterou jsem před sebou spatřil. Žebračka odpuzujícího zjevu, s dlouhou holí v ruce, na hlavě čepce, dlouhý plášť, prsty venku ze střevců, v ruce držela malý balíček. Hned po otevření dveří se energicky zeptala: „Je tu škola? Vy jste učitel?“ Přikývl jsem a zeptal se, co by si přála. „Prosila bych kavku (mapu)“. Z řeči jsem poznal, že je to cizinka – byla to Polka. Pozval jsem ji dále do kuchyně, abych ji mohl předložit mapu a lekl jsem se podruhé: nemohla jít, jen jednu nohu za druhou šoupala. Když jsem před ní položil zeměpisný atlas, hned měla po ruce papír a tužku a už vypisovala cestu na Krakov. Místo teplé vody, kterou chtěla, jsem jí nabídl kávu a pak jsem se vyptával, odkud jde, kde spala atd. Odpověděla, že poslední noc strávila ve strouze u Přeštic, že je na cestě 22. den od chvíle, kdy uprchla z transportu, ve kterém byly přepravovány ženy z koncentračního tábora z Coburgu někam na práci. Vypravovala mnoho o koncentračních táborech, které za 2 roky prošla, jíst nemohla, jen pít a když jsem všechno slyšel, bylo jasné, že jí musím poskytnout přístřeší. Ona však nechtěla a tvrdila, že ½ km denně ujde a že se domů dostane, když už je v Čechách. Když však chtěla vstát, spadla opět na židli a byla ráda, když jsem jí řekl, že ji tak usadím, aby byla sama. Bylo mně však těžko při těch slovech, poněvadž jsem věděl, že přijde některá Němka a uvidí ji u nás, čímž povzbuzujeme zvědavost atd. A netrvalo dlouho a přišla první Němka. Můj nový host se klidně obrátil a plynou němečinou vykládala, že je také „vybombardovaná“, že je teď zle a první a potom i druhá Němka naši Polku velmi litovali, že je stejně postižena jako ony. Po Němkyních přišla i naše Nina. Z té jsem strach neměl, jaké však bylo moje překvapení, když jí milá Polka vykládala totéž, co Němkyním, ale opět plyně v jazyce ruském! Teď jsem dostával strach jiného druhu, nenalít-li jsem, ale čekal, co bude dále. Polku jsem po jejím seznámení klidně odvedl do pokojíka za kabinet, nařídil jí, aby se nedívala z okna, dal jí tam slavník, polštář, přikrývku a slíbil, že jí budu nosit jíst, jen aby se dobře zavírala, aby tam nikdo z Němců nepřišel. Slíbila všechno a já jí z počátku na její přání nosil jen mléko a vajíčko, soustavně se přidávalo, do těla se vracela síla, otok na nohou opadával, Polka začínala už chodit a proto se i dívala z okna, kde ji viděli od Kaslů. Ani však nedutli – jen si doma říkali, co jsem si to nadrobil (to mně řekli až po převratu). Když jsem uslyšel, že se Němci budou stěhovat, hned jsem ji běžel oznámit a slíbil, že ji přemístím, že se vykoupe atd. Člověk míni! Jeden večer Němci odjeli a druhý den odpoledne přišel p. vl. komisař a hlásil „že je tu německá polní policie a žádá o ubytování ve škole“. Snad

poprvé za celou válku hrklo ve mně tak důkladně, že jsem si ani nevzpomněl, kde mám klíče, abych jim mohl ukázat místnosti. Policie na mně pozorovala úlek a jeden z nich zvlášť na mě pohlížel úkosem. Teprve když můj hoch klíče přinesl a já se dozvěděl, že jim postačí místnost v přízemí, spadla ze mě starost a já se už i začal s nimi bavit, ačkoliv jim se do hovoru nechtělo. Kdyby byli obsadili hořejšek, byla by mně schovaná Polka zahynula hladem. Naštěstí jejich pobyt u nás byl krátký, za týden se fronta posunula opět blíže a polní četníci se stěhovali zas dále.

Mně tím způsobili jen radost a ulehčili také zásobování našeho uprchlíka, pro které nosit tajně jídlo za přítomnosti Němců bylo přece jen dost riskantní. Po jejich odchodu byla škola stále střediskem procházejících Němců, ke kterým jsme byli dále odvážnější a dovedli jsme je i ze školy vyhodit, když se nechovali slušně. Denní styk s Polkou nás seznámil s jejím životem. Byla odbornou lékařkou plicních chorob, zavřena byla pro podezření z komunismu, prošla třemi koncentračními tábory, studovala v Kyjevě, mluvila ruský, francouzsky, anglicky, německy, ne plyně maďarsky a trochu i rumunsky. Pocházela ze šlechtické rodiny, její otec byl 10 let na Sibiři – velická vlastenka.

A přišla sobota, 5. květen. Před polednem přišel ke mně p. Matěj Benedikt, bývalý důvěrník národ. social. strany, k domluvě, přijal-li bych členství v revolučním národním výboru, který měl být do pondělka v obci ustaven, ochotně jsem přisvědčil a netrvalo to dlouho po jeho odchodu a už byl u mě zpět se zprávou, že Plzeň je svobodná, že je nutno odzbrojit Maďary, kteří byli v té době ubytováni v zámku. Šli jsme hned do dvora, kde byl už shluk lidí a jak jsem pozoroval, už se hádali o to, kdo má právo koho jmenovat do RNV. Nevšímal jsem si těchto hovorů a šel k Maďarům. Jednání bylo nutno vést německy. Když se dostavil velitel nemocnice, major, vyložil jsem mu situaci a žádal ho, aby všechny zbraně, které mají, odevzdali okamžitě do našich rukou a že jim z naší strany nebude činěno žádné příkoří. Slíbil na svoji vojenskou čest, že se tak stane a podáním ruky slib potvrdil. Odevzdali asi 6 pušek a několik revolverů, čímž jsme se dostali k prvním zbraním jichž bylo tehdy velmi zapotřebí. Když jsem vyjednal, pospíchal jsem domů, abychom po dlouhé době vyvěsili opět naše státní vlajky, které jsem měl přes celou válku dobře uschovány. Někde už prapory vlály a za chvíli byla celá ves ve slavnostním hávu, kde neměli naše vlajky, narychlo přešivali protektorátní, které byly v každém domě. Při cestě domů viděl jsem stát nákladní vojenské auto u Plajtů na cestě do mlýna, vojáci byli z auta venku. Šel jsem k nim, vyzval je, aby se vzdali, že situace je pro ně beznadějná, že budou moci odejít, že je však nenutím a všechno, aby nám odevzdali. Ještě dnes vidím, jak na ně moje slova působila. Sebevědomí, nadutost zmizely – nejistota nastoupila! Odešel jsem a netrvalo dlouho, auto se dalo do pohybu ke mlýnu a tam vojáci předali všechno RNV, sami pak zmizeli jako pára. Co předávali, nevím, ale všechny věci byly prý potom předány RNV v Přešticích. Do večera se však situace změnila. Podle hlášení nebyla ještě Plzeň svobodná, ale v Plzni se bojovalo a pak přišla ústní zpráva, že četnická stanice v Přešticích se vzdala, když byla obklíčena Němci. Nebylo nám v té chvíli dobře a proto byl vyslán do Přeštic zvěd, aby zjistil, co je na zprávě pravdy. Vrátil se se zprá-

2. SVĚTOVÁ VÁLKA V LUŽANECH – DÍL 4.

vou, že v Přesticích je klid a proto i u nás jsme se uklidnili, nejistota však panovala dále. RNV zasedal celou noc, snad jen pisatel těchto řádků chyběl. Ještě v sobotu odpoledne byl oklepán německý nápis na škole, k čemuž se ochotně nabídl a sám provedl p. Rejlek. V neděli došla telefonická zpráva, že přijede k nám ruská armáda. Těšili jsme se na ni a proto jsme připravovali ruské vlajky. První visela na škole! Udělali jsme ji z německého hakenkreuzu, výsostné znaky jsme vytvořili podle vzoru v Encyklopedii čsl. mládeže, brzy si ostatní občané ruské znaky okopírovali a za krátko byla vykrášlena obec nejen našimi, ale i ruskými vlajkami. A do této výzdoby, i slavobrány s ruskými nápisy byly přichystané, přijela americká armáda. Nám se tehdy ani ve snu nezdálo, že by se mohli cítit nějak dotčeni, neznali jsme poměry mezi spojenci a proto jsme je po dlouhém a radostném čekání opravdu s radostí, vděčností a se slzami v očích vítali ve 3 hodiny odpoledne v naší obci. Občanstvo a děti na ně dlouho čekali před školou, ve špalíru děti měly praporky naše i americké a nemohli jsme se dočkat. Konečně si ve 3 hodiny odpoledne přijelo první americké vojenské auto a za ním nepřehledná řada vozů, děl, tanků, které byly radostně a vznešeně vítány. Vojáci mávali, naše ženy jim nosily koláče a pochoutky, jaké která měla. Udivovalo nás, jak si vojsko v obci počínalo. Byli tu ihned doma, některé vozy zajely do ulice od Doležalů k řece, jiné pokračovaly v jízdě – inu, jako by tu byli rození, s takovou lehkostí a jistotou se pohybovali. Byli mezi nimi 2 vojáci, kteří mluvili česky a s těmi byl některými šťastlivci navázán hovor.

Jejich příjezd, který pro nás znamenal skutečnost, že německá nadvláda zmizela, že jsme opět svobodnými, byl pro nás něčím velmi vzrušujícím, na to se nezapomíná a tomu, kdo tento okamžik prožil, zůstanou v paměti do smrti!

Po nedlouhém zdržení dali se Američané na cestu k Plzni, kterou pak druhého dne zcela osvobodili od některých ještě běsnících Němců. Mezitím ale Praha stále volala o pomoc a nám bylo divné, proč Američané, kteří jsou v Plzni, nejdou na pomoc také Praze. Nevěděli jsme ničeho o politickém zákulisí.

Na pondělí ráno v 8 hodin svolal dosavadní vládní komisař p. František Kovařík všechny členy RNV do kanceláře obecního úřadu, který byl v kanceláři mlýna. Na této schůzi měl být ustaven RNV tím způsobem, že se o každém jeho nynějším členu hlasovalo, komu byla projevena nedůvěra, zmizel. V kanceláři byli přítomni tito členové dosavadního RNV: Fr. Kovařík, V. Hodl, Fr. Havránek, Matěj Červený, J. Burian (Pikulík), Matěj Benedikt, Tomáš Křen, Václav Štětina, Václav Červený, Fr. Červený, Tomáš Brabec, Martin Němeček, Josef Strejc, V. Milt, K. Velkoborský.

Nejdříve se odhlasovala důvěra dosavadního vládní komisaře a potažmo předsedy RNV, pak hlasováno podle seznamu abecedně sestaveném o přítomných členech. Všechně byla odhlasována důvěra, když však přišel na řadu V. Štětina, rolník, nehlasoval pro něho nikdo a ten se schůze odešel, aniž by co řekl. Po něm přišel na řadu pisatel těchto řádků. Na dotaz, kdo je pro něho, hlasovali jen p. M. Benedikt, T. Křen, J. Burian a T. Brabec, proti němu hlasovali p. Fr. Havránek, Hodl, Milt, Fr. Červený, Strejc, ostatní se zdrželi hlasování. Přiznávám se, že jsem byl výsledkem hlasování přímo konsternován, poněvadž jsem si

nebyl vědom nejmenší viny, naopak.

Protože jsem byl řídícím učitelem, žádal jsem, aby ti, kteří mně vyslovili nedůvěru, udali také důvody a to jen vzhledem k úřadu, který zastávám. První, který udával důvody, byl p. Strejc, kolář na velkostatku, pozdější předseda míst. komunistické organizace a učil tak následujícími slovy: „Stýkal se s lidmi, který budou souzený!“ Po něm řekl p. Milt: „Já jako Strejc“ Potom mluvil p. Havránek: „Je už starý a pořád stonavej, my potřebujeme lidi zdravý a silný.“ Jinak proti němu nic nemám.“ P. Hodl se připojil k p. Havránkovi. Po nich přišel na řadu p. Fiala, ačkoliv nebyl členem výboru, zaměstnanec německé firmy v Plzni po celou dobu války, v posledních předválečných letech příslušník nár. socialistický a ten cirkusovým vyvolávacím tónem spustil: „My, české sociálisty jsme se museli stydět, když jsme dostali do schůze školní rozpočet německy a žádný sme tomu nerozuměli.“ – proti stáří a nemoci jsem se neobhajoval, obrátil jsem se však na p. Strejce s dotazem, kteří jsou to lidé, s nimiž jsem se stýkal. Uslyšel jsem jména, která jsem očekával i neočekával: „Ing. Jonáš, důchodní velkostatku, lesní Raba z velkostatku a ředitel Mach (t.č. penzionovaný ředitel měšť. školy, protože byl ruský legionář), scházeli jste se u Machů.“ Jiného neřekl nic. Na to jsem odpověděl: „Ing. Jonáš je stoprocentně charakterní člověk, toho znám, neznám povahově tak dobře lesního Rabu. Doufám však, že se ničeho nedopustil a ředitel Mach snad není vlastizrádce. U Machů jsem ještě nebyl a nemohl jsem se proto u něho s nikým scházet.“ Pak jsem se obrátil k p. Fialovi, na kterého jsem také nemluvil hlasem jemným, vyložil mu, že rozpočet školní předkládá míst. školská rada, ale když předložila rozpočet na tiskopise německém, stalo se tak jen proto, že obecní úřad požadoval předložení rozpočtu a protože tehdejší Školní nakladatelství nemělo na skladě tiskopisy české, musel být předložen rozpočet na tiskopisech německých. Slíbil jsem mu také, že ho budu žalovat, což jsem i učinil, k nějakému šetření však nedošlo – byla revoluční doba, bohužel, této volnosti mnoho lidí zneužívalo k vyřizování osobních věcí. Za mě pak byl přibrán do RNV správce velkostatku V. Kadlec, který byl v obci asi půl roku. Netrvalo však dlouho a byl ve vyšetřovací vazbě v Přesticích, kde si pobyl asi 6 týdnů, propuštěn a znovu zajištěn a potom se odstěhoval do pohraničí, kde byl nejdříve jako agronom na ONV v Lokti, později vrchním ředitelem nějakých statků.

Po několika dnech se mně dostalo písemné satisfakce, ve které všichni členové RNV svým podpisem stvrdili, že moje chování za německé okupace bylo bezvadné, do NV jsem se však už nevrátil.

Tento NV existoval jen krátkou dobu a byly volby v hostinci u Kolářů, vlastně na dvoře hostince. Těmto volbám byl přítomen tedejší předseda ONV p. Stehlík. Volby se konaly aklamací podle připravené už kandidátky, kterou připravil NV. Z této volby vyšel nezměněný předseda, ačkoliv v členstvu došlo k změnám. Ani tento výbor neměl delšího života, třebaže v něm už byli zastoupeni vrativší se osvobození političtí vězňové. Teď se však musím zmínit o událostech, které nebudou nikdy sloužit naší obci ke cti.

Pokračování příště.

Zdroj: Kronika obce Lužany

ŽIVOT V NAŠÍ ŠKOLE

Základní škola

V období od 7. února do 18. dubna absolvovali žáci 1. až 5. ročníku plavecký výcvik v bazénu v Klatovech. Většina žáků dosáhla na konci výcviku hodnocení „delfin“, ostatní hodnocení „kapr“. Na „souši“ nikdo nezůstal.

V únoru jsme se zapojili do celostátního projektu „Zdravé zuby“, který pomáhá dětem pochopit význam péče o svůj chrup a znát zdravé potraviny.

Žáci 5. ročníku naší školy byli zařazeni do výběrového zjišťování výsledků žáků na úrovni 5. a 9. ročníku základních škol probíhajícího ve školním roce 2016/2017 v českém jazyce, anglickém jazyce a v kombinovaných výchovách. Testování probíhalo v měsíci květnu. Výsledky našich žáků, které najdete na jiném místě občasníku, jsou v celostátním srovnání výborné!

Ve čtvrtek 1. 6. 2017 jsme navštívili profesionální hasiče v Přesticích v rámci Dne otevřených dveří hasičských stanic, abychom si rozšířili vědomosti o činnosti složek Integrovaného záchranného systému. Děti se seznámily s povinnostmi profesionálních hasičů, se způsobem vyhlášení poplachu, poznaly výstroj. Zajímavá byla prohlídka vozů, jejich vybavení. Všem se velmi líbila ukázka funkcí auta s výsuvným žebříkem.

V pondělí 5. června 2017 si žáci 3., 4. a 5. ročníku ověřili své znalosti z dopravní výchovy na dopravním hřišti v Blovicích. Zároveň předvedli své dovednosti v jízdě na kole.

Plnili úkoly matematických soutěží, malovali obrázky do celostátních výtvarných soutěží.

Žáci, kteří navštěvovali kroužek „Zpíváme pro radost“ pod vedením slečny Jitky Šťastné, zazpívali pro veřejnost společně s kamarády ze ZŠ Švihov 3. května u nás na školní zahradě a potom ve škole ve Švihově 11. května.

Všem se líbily pohádky „Třetí sudba“ a „Strach má velké oči“, které pro děti z naší ZŠ a MŠ zahráli starší žáci ze ZŠ Švihov a naše žákyně Barbora Kozinová pod vedením paní Marie Hořké.

17. června přivítaly dívky prvního, třetího a pátého ročníku v lužanském zámku nové občánky verši, písničkou a hrou na flétnu. Maminkám předaly dárky, které věnoval Obecní úřad v Lužanech.

„Svatojánské country odpoledne“ v Kulturním domě v Lužanech 22. června bylo naším rozloučením s žáky 5. ročníku.

V pátek 23. června jsme vyrazili ráno v 7.30 hodin směr Přimda, kde na nás čekal náš oblíbený průvodce historií pan Libor Marek. Prohlídka zříceniny hradu byla netradiční, děti se dozvěděly, kde se kdysi nacházela hradní brána, kdy byl hrad obléhán i který král zde byl uvězněn. Na zpáteční cestě jsme navštívili prostory zámku Bor u Tachova. V průběhu dobrodružné hodinové prohlídky si školáci osahali meče, brnění a další výstroj dávných rytířů. Blízké i vzdálené okolí zámku uviděli ze zámecké věže po zdolání 104 schodů.

27. června navštívili žáci 5. ročníku Základní školu Josefa Hlávky Přestice, aby poznali prostory školy Na Jordáně, kam začnou chodit od září do 6. ročníku. Ostatní děti se výborně bavily při vystoupení s živou opičkou.

Mateřská škola

Po vánočních prázdninách jsme se opět sešli v mateřské škole. Děti byly nadšené z dárků, které našly pod vánočním stromčkem. Celý kraj pokrýl sníh, zima se nám představila a my jsme využívali soutěží na sněhu, sáňkovali a stavěli iglů. Děti poznávaly, co dokáže mráz a jak se díky němu mění příroda. Vyzkoušely si několik pokusů a zahrály si na ledové království s Elsou. Nezapomněli jsme ani na zvířátka a povídali jsme si o tom, jak jim zima a mráz stěžují život.

24. února jsme si v prostorách herny udělali velký bál, no prostě náš školní karneval. Užili jsme si spoustu legrace, soutěžili, hádali hádanky s klaunem a tančili jsme. Na závěr děti předvedly proměnu v maskách.

Jakmile zmizely zbytky sněhu, těšili jsme se na příchod teplého jarního období. Předjaří začínalo nenápadně, pozorovali jsme pozvolna se probouzející přírodu, ptáčky vracející se z dalekých krajín a první jarní kytičky. Začali jsme se připravovat na velikonoční svátky; Velikonoc mají totiž zvláštní kouzlo. Děti malovaly vajíčka, kuřátka, zajíčky, do ošatek zasely osení, seznamovaly se s tradicemi a kulturou Velikonoc, naučily se říkadla, koledy, dramatizovaly příběhy a zpívaly písničky a doprovázely je pohybem. Oslavu Velikonoc jsme zakončili velikonočním putováním za zajíčkem, kde děti plnily jednotlivé úkoly a nakonec na ně čekala sladká odměna.

V rámci projektu se zvířátky jsme byli na návštěvě u pana Pěchoučka (Lužany č. p. 32), abychom mohli pozorovat pštrosy, a alespoň trochu nakoukli do jejich života.

Pohádky patří do života dětí, rozvíjí mnoho dovedností, komunikaci, fantazii, představivost, a proto vždy přivítáme nabídku herců, kteří k nám přijedou. V období od ledna do června děti zhlédly čtyři divadelní představení. V červnu jsme ještě navštívili divadlo Alfa v Plzni společně s kamarády z Mateřské školy Dnešice. Pohádková představení „Třetí sudba“ a „Strach má velké oči“, divadelního kroužku žáků Základní školy Švihov se nám líbila.

Děti měly možnost se zúčastnit výtvarné soutěže na libovolné téma, a tak paní učitelky neváhaly a zaslaly do soutěže obrázky dětí. Po té jsme navštívili keramickou dílnu paní Aleny Kalčíkové (Lužany č. p. 92).

Některé děti z naší školky navštěvovaly zájmový kroužek „Zpíváme pro radost“. V květnu se zúčastnily společného vystoupení se žáky ZŠ Lužany a ZŠ Švihov dvou veřejných vystoupení - na naší školní zahradě a ve škole ve Švihově.

Pro každé dítě je jeho maminka ta nejkrásnější, a proto jsme nezapomněli na jejich svátek a připravili jsme pro ně pásmo písniček, říkanek, scének a pohybového vyjádření. Děti své maminky potěšily vyrobenými dárečky.

Brannou vycházkou okolo rybníka jsme zakončili naše putování za zvířátky, kde si formou otázek, odpovědí a plněním různých úkolů děti ověřily získané znalosti.

12. června jsme s kamarády ze Dnešic vyjeli za pohádkou na Šumavu do Mlázov, na výstavu pohádkových skřítků, víl, vodníků a dalších strašidýlek. Počasí nám přálo a tak si všichni odvezli z pohádkové chalupy mnoho krásných zážitků.

27. června nás pobavilo veselé vystoupení s živou opičkou na školní zahradě.

Prázdniny jsou již za dveřmi, za pár dnů se nám otevrou a my se těšíme na koupání, výlety a táboráky. Než si všichni budeme užívat letních radovánek, rozloučíme se s předškoláky, kteří po prázdninách půjdou do 1. ročníku ZŠ. Přejeme jim spokojenost, hodně úspěchů na základní škole a věříme, že se nám přijdou pochlubit prvními školními úspěchy.

Školní družina

V zimních měsících jsme využili krátkodobého sněhu ke koulování, stavění sněhuláků a hradů, k pozorování sněhových vloček a zimní přírody. Ve čtvrtek 19. ledna jsme v Kulturním a komunitním centru Přeštice zhlédli film „Sněhová královna“ a v pátek 10. února velice pěknou výstavu „Zachráněné panenky J. Strakové a autička J. Beneše“ v Domě historie v Přešticích. Při nepříznivém počasí jsme zhlédli film „Zimní královna“, uspořádali soutěž „Hledej v encyklopediích“, vyrobili obrázek pro maminky a plno dalších výrobků.

Předělem mezi zimním časem a časem probouzející se přírody je masopustní období, které začíná po 6. lednu a končí v úterý před Popeleční středou, letos 28. února. Ve školní družině se zaměřujeme na lidové tradice, proto tuto veselici nemůžeme vynechat. Náš průvod jsme sice museli o 14 dní odložit z důvodu veliké nemocnosti žáků, ale chuť dětí převléknout se do masek stále trvala. V úterý 14. března o 13 hodině požádaly rozdováděné masky pod vedením „laufra“ paní starostku na Obecním úřadu o povolení akce. Bylo jim vyhověno za podmínky, že se budou řádně chovati. Masky se za předání klíče od vesnice odměnily paní starostce tancem a vydanou energii doplnily nabídnutými koblihami. Při hudbě linoucí se z „flašinetu“ veselá masopustní společnost obcházela předem domluvená stavení. Všude nás velmi mile přijali, hospodyně měly připravené občerstvení, do kasičky mláďencům vhodily i drobný obnos. Projíždějící auta troubila na mládence, muzikanty, ženicha a nevěstu, bábu s nůši, medvěda s medvěďákem, kominika, čertici, cikánku, kobyliku, kočičky

i na šaška, myslivce a lišku. Po dvou hodinách se vrátily do školy maškary unavené, ale spokojené. Všem, kteří nám otevřeli své dveře, velice děkujeme.

S blížícími se Velikonocemi jsme začali vyrábět velikonoční dekorace a malovat kraslice. V pondělí 10. dubna se děti vydaly se Smrtkou k řece. Doufali jsme, že letošní dlouhá zima utopením naší Morany konečně přestane. Asi jsme málo „zaříkávali“. Zima si svou moc ještě nějakou dobu podržela.

Ve čtvrtek 27. dubna nás navštívil dlouholetý myslivce pan Václav Kožíšek st. (Lužany č. p. 145), aby se s námi podělil o své zážitky z lesa. Přinesl k nahlédnutí obrázkové knížky s mysliveckou tematikou. Odpovídal také na otázky dětí. Panu Kožíškovi děkujeme.

Ani letos jsme nemohli chybět na sletu čarodějnic. V pátek 28. dubna jsme náš „sabat“ zahájili tancem kolem ohně. Jak jinak, než pozpátku. Přiletěla mezi nás čarodějnice Aloisie (naše paní kuchařka Hana Pěchoučková) a ohodnotila ty nejšerednější čarodějnice, vlastně modelky mezi čarodějnicemi. Pak už začal ten pravý rej - házení koštětem, let na koštěti, přeskakování ohně apod. Jedno odpoledne nestačilo, proto jsme pokračovali v čarodějném křepčení ještě o týden později v rytmu disco. Úspěšné čarodějnice byly odměněny. Děkujeme paní Lence Vodičkové za sladkosti, které dětem darovala.

Vždy druhou neděli v květnu mají maminky svátek. I letos jsme pro ně vyrobili drobné dárky.

Ke Dni dětí si pátáci pro své mladší kamarády připravili zábavné odpoledne se soutěžími. Pomoci nám přišla Anička Radlová, bývalá žákyně naší školy, které tímto děkujeme.

Pilně jsme také trénovali vybíjenou, abychom maminkám oplatili loňskou porážku. V pátek 9. června se maminky dostavily na své zápasy opět v plné zbroji – za ženy v domácnosti. Postupně si zahrály proti prvňákům a druhákům, kterým pomáhali jejich tatínkové a druhé družstvo utvořili žáci druhé až páté třídy. Kdo vyhrál, určitě nebylo důležité. Hlavně, že se všichni pobavili. Děti předaly svým rodičům jako odměnu papírové košíčky s voňavými bylinkami. Odpoledne v družině ještě upekly dvě bábovky, které po zápase přišly vhod. Všichni aktéři si na nich pochutnali. Děti si smlsly na občerstvení připraveném maminkami, kterým děkujeme.

S velkým zaujetím se všichni v družině pustili do malování kulis na „Svatojánské country odpoledne“ konané 22. června. Opomenout jsme nemohli ani Den otců, který letos připadl na neděli 18. června. Před prázdninami jsme si ještě zopakovali zásady první pomoci, za což děkujeme paní Tereze Polívkové z Dlouhé Louky.

Děkujeme všem, kteří podporovali naše aktivity.

Čtenářům Lužanského občasníku přejeme léto plné krásných zážitků.

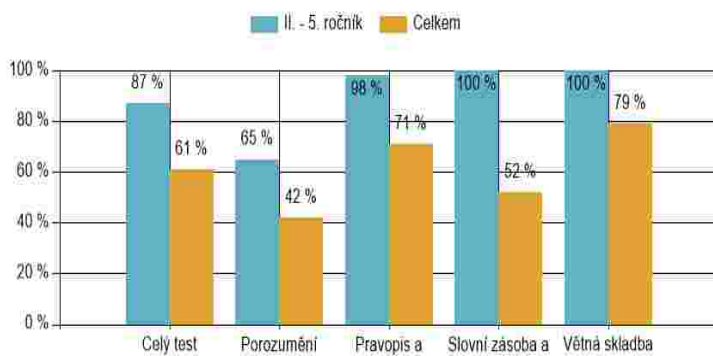
Zaměstnanci školy

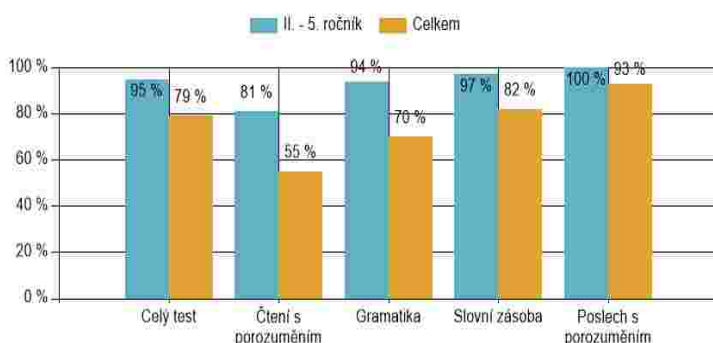
Žáci 5. ročníku s pracovníky školy (chybí Martin Kalčík)

Česká školní inspekce provedla testování znalostí žáků 5. a 9. ročníků, z přiložených tabulek můžete porovnat, jak si žáci 5. ročníku naší školy vedli – v levém sloupci, celkový výsledek žáků z celé České republiky – pravý sloupec.

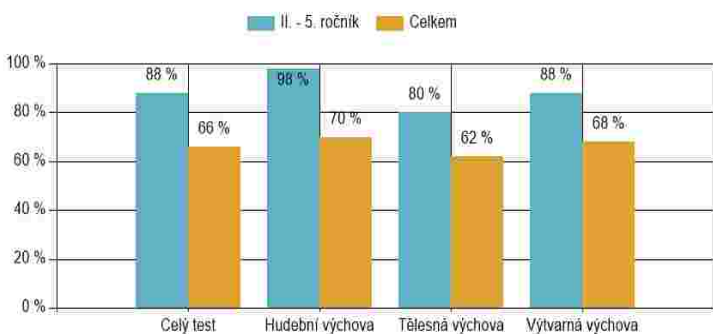
Výsledky testu ČESKÝ JAZYK – 5. ročník

Výsledky testu ANGLICKÝ JAZYK – 5. ročník

Výsledky testu KOMBINOVANÉ VÝCHOVY – 5. ročník

SOKOL LUŽANY

V novém roce 2017 jsme v únoru zorganizovali tradiční Sokolský ples. Zaplněný sál a spokojenost účastníků byla pro nás odměnou za přípravu. Družstvo mužů zahájilo přípravu na víceúčelovém hřišti s umělým osvětlením. Poté odjelo na zimní soustředění na Nové Hutě.

Samotnou soutěž pak sehrálo s těmito výsledky:

Lužany – Dvorec	2 : 2	vítězství na PK 5 : 4, branky Frána, Hořký
Střížovice – Lužany	1 : 3	branky Rath, Frána (PK), Kowalsky
Lužany – Chlumčany „B“	2 : 2	porážka PK 3 : 4, branky Šašek 2x
Losiná „B“ - Lužany	1 : 3	branky Hodan, Šašek, Běl
Lužany – Letiny	3 : 0	branky Kowalsky, Toma Marek, Hodan
Vstíř – Lužany	2 : 0	
Dolní Lukavice – Lužany	0 : 0	vítězství na PK 5 : 3
Lužany – Sp. Poříčí „B“	4 : 4	vítězství na PK 4 : 2, branky Frána, Běl D., Pecháček, Hodan
Lužany – Blovice	0 : 6	
Merklin „B“ - Lužany	2 : 2	vítězství na PK 4 : 2, branky Pecl, Frána (PK)
Dnešice – Lužany	1 : 0	
Chlum – Lužany	2 : 1	branka Frána
Lužany – Ptenín	8 : 0	branky Hodan 3x, Tykal, Běl 2x, Frána, Toma Marek (PK)

Po těchto výsledcích končíme v tabulce na 4. místě se stejným počtem bodů jako druhá Vstíř a třetí Chlumčany „B“ (při stejném počtu bodů rozhodla minitabulka těchto tří týmů). To nás určuje hrát baráž o postup do okresního přeboru. Bohužel zranění hráčů a přístup některých hráčů neumožňují dát dohromady mužstvo, proto musíme tuto možnost přepustit mužstvu Dvorec. Dvorec nakonec baráž prohrál a zůstává, stejně jako my, ve III. třídě.

Dne 24. 6. 2017 se ve Šlovicích konal již popáté tradiční vzpomínkový turnaj na Petra „Žita“ Žitníka, kterého se jako Sokol též zúčastňujeme. A po třetím a druhém místě z minulých roků letos vítězíme, čímž alespoň trochu napravujeme reputaci z neúspěšné sezóny.

Stará garda

Mužstvo staré gardy se přihlásilo tradičně do Ligy starých gard Plzeň-jih, bohužel asi opadl zájem hráčů, kteří se přestali scházet a tak po domluvě hráčů, trenéra a výboru bylo mužstvo po dlouhých letech z této soutěže odhlášeno.

Starší příprava

Jarní část sezóny 2017 jsme zahájili přátelským zápasem v Radkovicích a v Dobřanech. Výsledky z obou zápasů naznačovaly, že bychom v této sezóně mohli pomýšlet na lepší umístění v následující soutěži. Bohužel hned v prvním zápase pro nemoc chybělo několik hráčů a do Chotěšova jsme jeli pouze v sedmi. I v dalších zápasech se projevila vysoká marodka a tomu bohužel odpovídaly i výsledky. Sestava se během soutěže ustálila a celkem pravidelně dochází na trénink 14 dětí. Vzhledem k tomu, že několik hráčů dosáhlo věku, kdy už nesmí nastupovat za starší přípravku, bude družstvo pro příští sezónu přihlášeno do kategorie mladších žáků. Tato soutěž je již náročnější na počet hráčů na hřišti a na vzdálenost soupeřů, proto bylo rozhodnuto o spojení našeho družstva s družstvem Radkovic.

BOWLINGová „liga“ Lužany 2016 – 2017

Bowlingová "obecní" liga mezi týmy BULLDOZER a Ďáblové proběhla v ročníku 2016/2017 na ověřených drahách v Klatovech, Plzni a Třemošné.

Byly odehrány 4 utkání s konečným vítězstvím BULLDOZERŮ 3,5 : 0,5 po třech výhrách a jedné remíze. To bylo již čtvrté vítězství BULLDOZERŮ v řadě za sebou....

Ještě sestavy, kdo se zapojil do hry....

Tým BULLDOZERŮ: Petr Bouda, Jiří Vojtěch, Lubomír Faigl, Petr Rýmus, Petr Burian, Pavel Hrabík, Josef Lešetický, Karel Horák.

Tým Ďáblů: Martin Kalčík, Jaroslav Hrach, Josef Havránek, Václav Hrabík, Václav Motlík, Jiří Jílek.

Závěr sezóny – tradiční obecní mistrovství v bowlingu proběhlo 5. 5. 2017 v Přetíně za účasti 16 házečů....

Vítězství vybojoval u jednotlivců Jarda Hrach a ve dvojicích byli nejlepší Jarda Hrach + Michal Rath.

Akce proběhla v přátelské atmosféře a občerstvení – domácí uzené i pivo točené to jen podtrhlo.

Pro Lužanský občasník zpracoval Petr Bouda

KNIHOVNA V ROCE 2016

V roce 2016 byla místní knihovna přístupná veřejnosti každé úterý od ledna do června a od září do prosince v době od 18,00 do 19,00 hodin. Místní knihovna Lužany sídlí v budově Obecního úřadu v Lužanech na čp. 25.

Stav knihovního fondu v majetku obce k 31. 12. 2016 je ve výši 996 knižních jednotek, z toho je 182 knih žánru naučného a 814 knih krásné literatury. V letošním roce nakoupil Obecní úřad v Lužanech celkem 19 knih. Náklady na pořízení knihovního fondu činily celkem 1 855,- Kč, a nákup periodika (Přeštické noviny) činil 140,- Kč.

Za rok 2016 byla provedena výměna 2 knižních souborů z Městské knihovny v Přešticích s celkovým počtem 343 knih. Musím zde vyzdvihnout perfektní spolupráci s Městskou knihovnou v Přešticích, kdy mohu požádat o knihy dle zájmu našich čtenářů, nebo si mohu knihy výměnného souboru vybrat osobně sama. V letošním roce

proběhla jedna porada knihovníků v Městské knihovně v Přešticích dne 14. 12. 2016, kde proběhl zároveň seminář na téma Revize knihovního fondu, a byly probírány aktuální knihovnické záležitosti.

K 31. 12. 2016 je registrováno 72 čtenářů, z toho čtenářů do 15 let je 19. V přilehlých prostorách knihovny probíhají kurzy ručních prací pro malé děti s p. Václavou Koukolíkovou. Během tohoto roku navštívilo knihovnu 226 čtenářů. Webové stránky knihovny navštívilo celkem 2 494 virtuálních návštěvníků. Čtenáři si vypůjčili 54 naučných knih pro dospělé a 646 knih beletrie pro dospělé, 47 knih naučných pro děti a 319 knih beletrie pro děti a za rok 2016 bylo půjčeno celkem 18 periodik. V těchto počtech je již započítáno 339 prolongací – výpůjček, které se po měsíci fiktivně prodlužují a musí se též evidovat.

Věra Petrželková

Vážení hasiči a příznivci,

červen je téměř za námi a proto je čas na malé ohlédnutí za polovinou tohoto roku.

Leden začal jako vždy tradičním hasičským bálem. Po delší době opět vyhrávala v Lužanech hudba Skalanka. Bál nám do pokladny přinesl více než 14.000 Kč.

Dne 31. 3. bylo výjezdové družstvo povoláno k požáru rodinného domu v Lužanech. Navzdory původnímu ohlášení události nebyla situace nikterak vážná, došlo pouze k zahoření elektroinstalace a následnému zakouření domu dusivými zplodinami po hoření. Hasiči z přítomných jednotek HZS Přeštice, SDH Přeštice a SDH Lužany provedli odvětrání zakouřených prostor, jeden člen SDH Lužany se postaral o opravu elektroinstalace. Nebyly způsobeny žádné materiálové škody.

Hasiči byli rovněž u nejvýznamnější kulturní události letošního roku, a to Staročeských májů. Stejně jako minule prováděli pořadatelskou službu po vsi a starali se o bezpečnost účastníků Májů.

Jarní brigáda v hasičské zbrojnici proběhla 12. 4. Naše ženy si udělaly svoji brigádu 8. 6. a při ní uklidily celé prostory hasičské zbrojnice, včetně umytí oken, vyprání záclon a celkového úklidu pohárů a kuchyňky. Celkem se brigády zúčastnilo 8 našich žen.

V současné době probíhá ze strany Obce Lužany řízení o získání dotace na hasičský dopravní automobil. Naše současná AVIA je z roku 1987 a morálně a technicky je již zastaralá. Další používání pro potřeby Obce Lužany by si vyžádalo nákladnou opravu vozidla a nástavby. Nakonec jsme od opravy upustili a zvolili variantu nového dopravního automobilu.

V rámci přeštického okrsku se uskutečňují pravidelné velitelské dny, které jsou zaměřeny na různá témata z oblasti požární ochrany. Letos proběhl 4. dubna v hasičské zbrojnici v Přešticích.

V jarních měsících provedli hasiči sběr železného šrotu po vsi.

V současné době probíhá celostátní akce výměny členských průkazů. V rámci okresního sdružení Plzeň – jih je snaha provést výměnu průkazů do konce letošního roku.

Průkaz je velikosti platební karty, bude zalaminován a nebudou se v něm např. zaznamenávat uhrazené členské příspěvky. U členů sdružení ml. 18 let je průkaz povinně opatřen fotografií.

První polovina roku bývala pro naše děti vždy nabitá soutěжами. Po podzimním závodu požárnícké všestrannosti jsme dosáhli na 6. místo. Jarních soutěží pro děti bývá zpravidla sedm až osm.

Již dříve jsme se pokoušeli oslovit některé z rodičů, zda by nám při nácvicích a soutěžích nebyli nápomocní. Současní vedoucí nemají kupodivu také pořádku čas. Více absolvovaných soutěží pro nás znamená více nasbíraných zkušeností a následně lepší výsledky. Ovšem ze strany rodičů mladých hasičů nebyl sebemenší zájem. Výsledek našeho snažení bych zhodnotil slovy klasika: „Všichni byli návrhem nadšeni, ale nikdo se nechtěl výpravy zúčastnit.“ Po projednání vzniklé situace na výborové schůzi bylo rozhodnuto, že se prostě na soutěže jezdit nebude, když na ně není čas. Proto jsme si pro letošní jaro nechali pouze nejvýznamnější soutěž – jarní kolo hry PLAMEN. Mimoto jsme letos odevčili ukázkou požárního útoku na okrskové soutěži v Přešticích dne 20. 5. 2017. Na PLAMEN jsme vyrazili 3. 6. 2017 do Nepomuku. Soutěžilo se celkem v 5 disciplínách, a to CTIF štafeta, útok CTIF, štafeta 4x60m, štafeta dvojic a požární útok. Průběžná umístění v jednotlivých disciplínách v rozsahu 6. – 8. místa nás nakonec posunula na 8. místo z dvanácti družstev.

V současné době je v družstvu 10 mladých hasičů.

Na konání dětského dne 27. 5. přispěli hasiči částkou více než 1.000 Kč.

Družstvo mužů a žen si odevčilo svoji každoroční povinnou okrskovou soutěž, která proběhla 20. 5. v Přesticích u příležitosti 150. výročí založení SDH Přestice. Ženy s přehledem porazily svoje soupeřky z Kucín a zaslouženě si odvezly z Přestic 1. místo. Mužům se až tak nedařilo a nakonec skončili na 4. místě ze šesti okrskových družstev.

Na závěr přeji všem hezký čas dovolených, dětem klidné prázdniny a s našimi mladými hasiči se určitě uvidíme už v srpnu.

Václav Petrželka
místostarosta sboru

FLORBAL

Vážení spoluobčané,

skončila další florbalová sezóna, a proto bych se s Vámi ráda podělila o několik zajímavostí.

Především se změnil den a čas tréninků. Nyní se trénuje ve čtvrtek a to od 16 – 18 hodin. Tréninky prozatím vede Romana Horáková, popřípadě jezdí vypomáhat trenér Petr Voráček.

Malí i větší florbalisté se opět aktivně účastnili přeboru ve florbalu v Klatovech. Kategorie mladších florbalistů dopadla následovně – I. A se umístila na 2. místě a kategorie I. B skončila na 4. místě. Děti hrály, co jim síly stačily. Samozřejmě na turnaji nechyběli jejich rodiče, kteří je hlasitě podporovali. Starší děti, což je kategorie II., hrály výborně, dlouho to vypadalo na 1. místo, ale chvíli před koncem dostaly dva góly, které rozhodly o 2. místě.

Letos čeká malé i velké florbalisty netradiční zakončení. Pojede se na paintball do Plzně. Tady si děti užijí akce a legraci. S dětmi si zahrají také rodiče, takže se máme na co těšit. Pro malé florbalisty tu budou čekat figuranti převlečení za kuřata.

Přeji všem florbalistům krásné prožití prázdnin, hodně sluníčka a spoustu krásných zážitků.

Milada Motlíková

7. PŮLROČNÍK LUŽANSKÉ PADESÁTKY

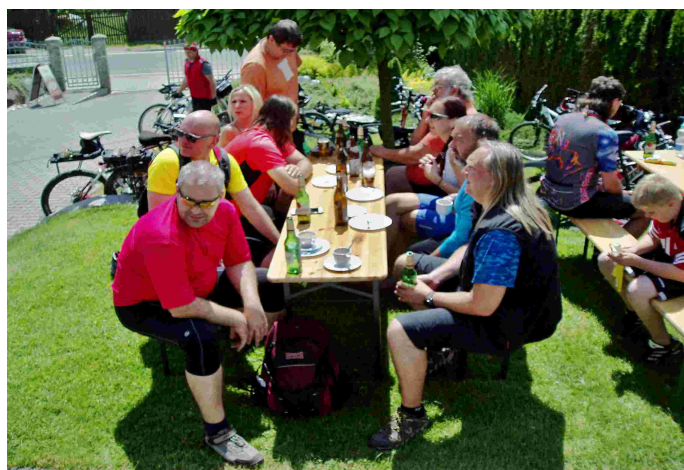

V sobotu 10. 6. 2017 se po malé přestávce opět konala cyklistická vyjížďka LUŽANSKÁ PADESÁTKA. Účastníci, kteří se tentokrát sešli ve velmi hojném počtu, měli sraz v 10:00 hod. na parkovišti pod nákupním střediskem, kde obdrželi mapu trasy, vyfotili se před startem a vyrazilo se. Peloton více než čtyřiceti cyklistů letos vyrazil „NA KOLÁČE DO KRCHELB“.

Trasa byla velmi pěkně naplánována – vedla mimo rušné silnice a z velké části vedla po polních a lesních cestách. Cesta byla tentokrát náročnější a prověřila fyzické schopnosti všech účastníků.

Po dojezdu do Krchleb následovala příjemná pauza v rámci které se účastníci občerstvili v kavárně výroby Krchlebských koláčů. Koláče i káva přišla všem vhod a potom se peloton pomalu přesunul do restaurace v Merklině, kde proběhla přestávka na občerstvení před závěrečnou částí trasy. Druhá polovina byla ve znamení drsného stoupání do Horušan, kde ovšem účastníky čekala odměna v podobě doplňování tekutin v místní hospůdce.

Dále následovala poslední, již lehčí část trasy přes les na Dlouhou Louku, kde poslední zastávka v Hasičském klubu na Dlouhé Louce přišla účastníkům LUŽANSKÉ PADESÁTKY rovněž vhod, protože zde načerpali síly do závěrečného spurtu, který měl cíl v Lužanech před obecním hostincem.

Po cílovém fotografování se účastníci vyjížďky odebrali do hostince, kde je čekalo malé občerstvení, které věnoval hospodský Libor Bláha. Závěrečné posezení bylo opět velmi pěkné a veselé. Společně se probíraly zážitky z vyjížďky a přemítalo se, kudy pojedeme příště. Celý výlet byl velmi pohodový, atmosféra přátelská a počasí prakticky ideální. Všem účastníkům děkujeme za účast a věříme, že se vyjížďka líbila, i když byla ve znamení častých technických problémů, které se ale vždy velmi rychle a v pohodě povedlo odstranit.

**JELO SE PĚKNĚ, NIKOMU SE NIC NESTALO,
HOLKÁM TO SLUŠELO – POJEDEME ZAS!**

Sportu zdar a cyklistice zvlášť!
organizátoři LUŽANSKÉ PADESÁTKY

7. PŮLROČNÍK LUŽANSKÉ PADESÁTKY

KRCHLEBSKÉ KOLÁČE FIRMA PANÍ KONOPIKOVÉ ZALOŽENÁ V R. 1990

Cukráři v tom dnešním slova smyslu nebyli a tak se pekly koláče, kterým se zde na západě Čech říkalo „chodské“, v každé domácnosti. Kvalita a zdobení odpovídalo možnostem rodiny a nápaditosti hospodyně. U nás, v západních Čechách, vznikl před mnoha lety obyčej, že se při svátcích nebo rodinných oslavách nabízely bohatě zdobené koláče.

S postupem času, kdy je i ženská část rodiny zaměstnána mimo bydliště, podávání koláčů jako výraz pohostinnosti upadá. Není čas! Jejich pracnost je vysoká.

U začátku mé činnosti byl proto nápad zlomit zažité poekadlo, že „bez práce nejsou koláče“. Chtěla jsem dokázat, že u nás si může každý zákazník koupit tolik koláčů, kolik potřebuje. Od nápadu, přes skromné a těžké začátky, vedla dlouhá cesta. Byly to roky bez zisku, kdy všechno, i část mezd, muselo být investováno do zařízení a služeb. Po celou tu dobu jsem dodržovala zásadu, kterou jsem si předsevzala hned na začátku, a to že kvalita výrobků

musí být trvale vysoká – domácí, jako od maminky! Nejdříve jsem zjišťovala zájem u svých přátel a známých, později v širším okolí. To bylo v létě 1990. Odezva byla malá, spíše žádná. V té době si většina domácnosti nabízený sortiment sladkých pekařských výrobků pekla sama.

Provedla jsem několik zkušebních pečení, ale prodej trval několikanásobně delší dobu, než vlastní výroba v primitivních domácích podmínkách. Věděla jsem, že stravovací návyky v sousedním Bavorsku jsou obdobné jako u nás. Zkusila jsem jednou nabídnout na přechodu Lísková své výrobky i cizincům. Zájem byl mimořádný. Brzy jsem prodala všechny nabízené výrobky. Tehdy to byly koláče, buchty a koblihy. Prodej jsem opakovala a brzy jsem byla ve sjednanou dobu očekávána stále větším počtem zákazníků. Prodej se rozvíjel k oboustranné spokojenosti.

Věděla jsem, že moji reklamu nemohou být klasické inzeráty, ale ústní doporučení spokojených zákazníků. Těšila jsem se na dobu, kdy převážnou část zákazníků bude tvořit domácí klientela. Trvalo ale poměrně dlouho, než si zde, v Krchlebech jedna sousedka koupila koláč. Pochválila, koupila další, a zájem byl navozen. V tomto období jsem neměla žádné strojní zařízení. Pomáhali všichni rodinní příslušníci, dědečkové, ale hlavně babičky. Teprve později jsem začala vyrábět na darovaném hnětači. Přestože koláče, na které se postupem času soustředil hlavní zájem zákazníků, mají jen několik hlavních surovin – mouku, tvaroh, vajíčka a máslo – byl problém trvale udržovat kvalitu tak, aby se neznepronevěřila své zásadě, že kvalita v minulosti, dnes i za půl roku musí být stejná. Nastaly problémy, kdy dodavatelé začali přidávat různé emulgátory a přísady, prodlužující trvanlivost. Jednou se při pokusném pečení projevila zhoršená kvalita mouky, podruhé dodavatel oznámil použití „povolených“ přísad. Vystřídala jsem řadu mlékáren, dodavatelů vajec i mouky.

Se zvyšujícím se odbytem a tím i úkolem v krátkém období, to je během jedné noci, vyrobit požadované množství koláčů a ráno je čerstvé expedovat, jsem začala uvažovat o postupném budování tradice. Dcera Petra se vyučila pekařkou a postupně přebírala hlavní tíhu výroby. Zařízení, které jsem pořídila na počátku budování výroby dosluhovalo, nebo nevyhovovalo z kapacitních důvodů. Začala jsem dodávat velkoodběratelům i do velmi vzdálených míst. Mojí snahou je prodloužit záruční dobu koláčů zaváděním vakuového balení. To bych nabízela podle zájmu zákazníků. Ti by si mohli vybrat od balení do hedvábného papíru přes půjčování nosičů balení do dárkových krabiček až po dodávky koláčů ve vakuovém balení. Pro zákazníky jsem zavedla rovněž prodej doplňkového sortimentu zboží ke slavnostním příležitostem.

Při zpětném pohledu na uplynulé roky jsem spokojena s tím, co se mi podařilo. Víím, že to bylo umožněno podporou mé rodiny a mým zdravím.

Helena Konopíková

Zdroj: www.krchlebskekolace.cz

Lužanský občasník – informační občasník občanů Lužan, Dlouhé Louky, Zeleného a Zelené Hory. Vychází v červnu a prosinci v nákladu 300 ks do každé domácnosti zdarma. Vydavatel: Obecní úřad Lužany, Lužany 25. Zapsán u MK ČR pod evidenčním číslem MK ČR E 19413. Redakce: knihovna Lužany – Lužany 25, 334 45, úterý 18.00 - 19.00 hodin, mail: luzany.knihovna@seznam.cz. Odpovědná redaktorka: Věra Petrželková, tel. č. 725 041 195. Redakce si vyhrazuje právo na úpravu zaslaných textů. Barevná verze k nahlédnutí v elektronické podobě na www.obecni-urad.net a www.knihovnaluzany.wz.cz, v tištěné podobě na OÚ Lužany a v knihovně Lužany.